

Zašto je morao biti pastir

Tucson, Arizona, USA

21. decembra, 1964.

1 Pretpostavljam, nekakav propovednik koji ima duge propovedi. I bez obrazovanja, pretpostavljam da ne zvučim baš kao propovednik nekim ljudima. A ni ne tvrdim da sam propovednik, samo sam nekakva rezervna guma. Ali znam da imam Poruku od Boga koju na svoj način (to je i jedini način na koju je moram predstaviti), pokušavam je predstaviti svetu. I da ne stojim s tom Porukom, bio bih izdajica Bogu i licemer pred vama. Osoba koja kaže jednu stvar, a veruje drugo: to je licemerje. Uvek moramo govoriti istinu iz svog srca. Tako da kada ljudi gledaju na nas, iako se ne slažu s nama, želimo biti časni muškarci i žene: da govorimo iz srca ono što jeste istina u našim srcima.

2 Prošle godine, ili pretprošle godine, imao sam privilegiju govoriti hrišćansku...ili oprostite, božićnu poruku ovde u Ramadi. I verujem da sam ili ovde ili u Phoenixu govorio na temu: Zašto mali Betlehem? I verujem da je zatim to bilo ovde prošle godine, govorio sam na temu: Videli smo Njegovu zvezdu i došli smo Mu se pokloniti.

I, znate, mi čitamo Bibliju i pitamo se to: „Zašto?“ I večeras sam mislio, ako biste se malo strpili sa mnom i molili sa mnom, pokušao bih vam izneti svoju božićnu poruku. Samo Bog zna gde ćemo biti sledeći Božić, ako nakon ovog bude sledeći Božić. Pa, budući da bi ovo mogao biti poslednji Božić kada sedimo zajedno, dok ne sednemo za drugi sto. I neće biti ovakav, ali biće kada budemo jeli i pili večeru Gospodnju ponovo s Njim u Očevom Kraljevstvu na kraju puta. I dakle, pristupimo tome večeras kao da je ovo poslednja božićna poruka kada sedimo zajedno u dubokoj iskrenosti.

3 I večeras želim da govorim o jednoj neobičnoj temi, ali ponekad pronađete Boga u nečem neobičnom. On čini stvari na neobičan način. Ne uobičajen način, na neobičan način, u neobičnim trenucima, neobičnim prizorima, On je neobičan. I želim to... Ako to bude volja Gospoda, želeo bih govoriti na temu: Zašto je morao biti pastir.

I sada, baš pre nego pristupimo Reči, a verujem da jeste Bog: „U početku beše Reč i Reč beše sa Bogom i Reč beše Bog. I Reč je telom postala i prebivala među nama.“

4 Kao što sam rekao prošle nedelje, ili pretprošle nedelje u Phoenixu: „Dokazano je da predmeti ove zemlje, ljudi, prolaze sada kroz ovu zgradu.“ Televizija to dokazuje. U drugoj je dimenziji, naše prirodne oči i naših pet čula ne mogu to zapaziti. To ne znači da televizija išta proizvodi, samo kanale. Vi ne možete pomeriti svojim prstom, ne možete trepnuti svojim okom a da nije dokazano da je zabeleženo zauvek. Ja bih mogao stajati... Ili jedan čovek u Australiji, da imamo televizijski ekran ovde, i ne samo to, nego bi taj-taj čovek mogao govoriti, mrdati prstom, treptati okom ili bi čak i boja odeće koju nosi bila projektovana ovde na zidu, a on je u Africi, Australiji, širom sveta. Vidite, postoji ciklus eterskih talasa. Ne mogu to objasniti, ali znam da postoji. Ne mislim da bi neko to mogao zaista objasniti. Pa, televizija to može uhvatiti i načiniti stvarnim s nekim instrumentima koji bi mogli to prikazati na zidu.

5 Dakle, ta ista stvar bila je ovde kada je Adam bio ovde. Televizija je bila ovde kada-kada je Ilija sedeo na gori Karmel. Bila je ovde kada je Martin Luther, taj mladi sveštenik, bacio večeru Gospodnju na pod i rekao: „To je hostija! I pravednik će po veri živeti.“ Tada je bila ovde, ali tek sada to otkrivamo. A tako je i večeras u našoj prisutnosti Bog, anđeli, natprirodna bića, koji su nevidljivi našem prirodnom čulu vida. Ali jednoga dana biće stvarnost baš kao što je sada televizija i jednako uobičajeno. Dakle, zato verujem Reč.

Isus je rekao: „Ko god ovome doda jednu reč ili oduzme jednu Reč od Ovoga, biće oduzet njegov deo iz Knjige Života.“

6 Zato pognimo onda svoje glave čak pre nego je čitamo. Zaista ozbiljno! Svaki čovek koji ima telesnu snagu mogao bi okrenuti stranicu, ali samo Bog To može otkriti.

I sada sa svojim pognutim glavama prema prašini odakle smo bili uzeti i u koju ćemo se jednog dana vratiti, pitam se... I u ovom svečanom trenutku, dok se približava Božić, ima li iko ovde ko se zaista oseća nedostojnim a želeo bi da se spomene u ovoj molitvi, da li biste (bez da podižete svoje glave) podigli svoje ruke Bogu i rekli: „Spomeni me se, Gospode, ovog Božića?“ Bog vas blagoslovio.

7 Najsvetiji i najmilostiviji nebeski Oče, svemogući Bože, Onaj koji beše od početka pre nego što je bilo zvezda, ili atoma, ili molekule. Sve si po Svome Sinu Isusu Hristu stvorio te nam sve dao besplatno u Njemu. Zahvaljujemo Ti večeras, Gospode, za ovu priliku koju si nam dao da se okupimo večeras da bi bili upozoreni i poučeni od Duha Svetoga. I Duh Sveti uzima Tvoje reči te nam ih otkriva, jer Isus je rekao: „Kada dođe On, Duh Istine, On će vas podsetiti na ove stvari koje sam rekao a i pokazati vam ono što dolazi.“

Bože, nema nikog među nama i nema nikog na zemlji ko je dostojan da pokuša tumačiti Tvoju Reč jer je pisano da Božija Reč nije stvar samovoljnog tumačenja. Zato, Gospode, molimo da nam Duh Sveti udeli večeras, svakom pojedinom, taj deo koji nam je potreban da zadovolji tu glad koja je u našem srcu za

prisnijim hodom sa Tobom. Mi smo nesposobni, nečisti, nedostojni. Neka Dete koje je rođeno u Betlehemu, koji je živio najsavršenijim životom i bio jedini savršeni čovek na zemlji i koji je predao Sebe za otkupninu da bi mogao očistiti nas, nečiste grešnike, i dovesti nas u zajedništvo sa Ocem, ispuni večeras da Njegov Duh Sveti (kroz propovedanje Reči) učini to za nas.

8 Gospode Bože, mnogo je bolesnih danas u zemlji uprkos najboljim lekovima s kojima smo se ikad lečili i najboljoj medicini i najboljim bolnicama. A ipak, pored svih naših velikih naučnih otkrića, ipak ima više bolesti nego što je svet ikad poznavao, jer ima više greha i nevere nego što je svet ikad poznavao. Pomozi nam večeras, veliki Lekar, i isceli bolesne koji su u našoj sredini.

I daj nam Duh, istinski Duh Božića. Kada danas...kada paganski obredi, božićne jelke se proslavljaju, izmišljene priče o čoveku nazvanom Deda Mraz i o našim uskršnjim zečevima i razni trendovi sa kojima je ovaj komercijalni svet profitirao, neka bi se to odbacilo, Bože. Dopusti nam da uđemo u Hrista, Reč, jer to molimo u Njegovo Ime i za Njegovu slavu. Amen.

9 Ako biste okrenuli sa mnom za čitanje u Svetom Pismu, u Luki, 2. poglavlje. Čujete li me dobro? Ima li ikakvih transpozicija u mikrofonima? Čujete li me dobro pozadi? Ako možete, podignite svoju ruku. Hvala. 2. poglavlje Evanđelja po Luki.

U one dane izađe odredba cara Augusta da se popiše sav svet.

(Beše to prvi obznanjeni popis... bio upravitelj Sirije.)

I išli su na popis svi, svaki u svoj grad.

I Josip je išao iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju,... grad Davidov, koji se zove Betlehem (jer on beše iz doma i porodice Davidove), da se upiše zajedno sa Marijom, svojom venčanom ženom, koja beše trudna.

I dok behu tamo, navršise se dani da ona rodi.

I rodi ona svoga sina, prvorođenca, povi ga u pelene i položi u jaslje, jer za njih ne beše mesta u svratištu.

I behu u tom kraju pastiri, koji prebivahu u polju čuvajući noću stražu nad svojim stadom.

I gle, anđeo Gospodnji dođe nad njih i slava ih Gospodnja obasja; i silno se prestrašise.

I reče im anđeo: „Ne bojte se; jer evo, javljam...dobru vest o velikoj radosti, koja će biti za sav narod.

Danas vam se u Davidovom gradu rodio Spasitelj, koji je Hrist Gospod. A ovo će vam biti znak: naći ćete novorođenče povijeno u pelene gde leži u jaslama“. I odjednom se...

I odjednom se anđelu pridruži mnoštvo nebeske vojske hvaleći Boga i govoreći: „Slava

Bogu na visinama, a na zemlji mir, prema ljudima dobre volje.“

Čim su anđeli otišli od njih na nebo, pastiri rekoše jedan drugome: „Pođimo, dakle, do Betlehema i pogledajmo šta se to dogodilo; to što nam je Gospod obznanio.“

I dođoše žurno te nađoše Mariju i Josipa, i novorođenče gde leži u jaslama.

Kada su videli to, obznaniše svuda ono što im beše rečeno o tom detetu.

I zadiviše se svi koji su to čuli tome što su im ispričali pastiri. Ali Marija je čuvala sve te reči u sebi i promišljala o njima u svom srcu.

I vratiše se pastiri hvaleći i slaveći Boga za sve što su čuli i videli, kao što im beše rečeno.

Neka Gospod doda Svoje blagoslove čitanju Njegove Reči.

10 Dakle, to je... Zašto je ovaj veliki događaj bio otkriven pastirima? To bi bilo malo neobično za nas. Imam neke citate Pisma napisane ovde i nekoliko beleški koje ću pokušati izneti da bih vam objasnio razlog po mom najboljem saznanju. I možda će potom nakon toga, Gospod, Svojom milošću, ukloniti to 'zašto' od nas večeras. Ali, jeste li... Pretpostavljam da su se mnogi od nas s vremena na vreme pitali zašto je taj veliki događaj svih vremena bio otkriven pastirima. Zašto je To bilo otkriveno pastirima, a ne teolozima toga dana; oni su bili ti koji su bili poučeni To da čuju? I zašto je došlo i zaobišlo bogate, a došlo k siromašnima? I zašto je zaobišlo obrazovane i mudre, a došlo k poniznima i neukima? U ovome je nekoliko pitanja: zašto.

11 I mogao bih navesti još jedan razlog, primetite, dete je rođeno u Betlehemu. A Betlehem u

jevrejskom tumačenju, kao što smo ovde naveli pre nekoliko godina, Betlehem znači kuća Božijeg hleba. I dokazali smo u Pismu da On nije mogao doći ni u koje drugo mesto. Betlehem su osnovali Rahaba i njen-njen suprug. Rahaba je bila bludnica kojoj se udvarao jedan general iz izraelske vojske nakon što su zauzeli Jerihon. I u svom stanju, verom je verovala Božiju poruku i bila je spašena. I odatle, kada je Jošua razdelio zemlju, u kojoj će svako biti...

12 I evo jedne velike lekcije koju ću jednom, nadam se, moći izneti u Tucsonu, o tim jevrejskim majkama kada su rađale tu decu. Kada je stenjala pri porođajnim bolovima, dala je ime tom detetu i to ga je poziciono postavljalo u obećanu zemlju, njegovo pleme. Veličanstvena stvar: cela Božija Reč se savršeno uklapa. Ako se ne uklapa, to ne znači da se Božija Reč ne uklapa, vaše se misli ne uklapaju u Reč. Ona se u potpunosti uklapa.

13 Tako, dakle, On je bio Hleb Života, kao što smo naučavali prošle nedelje ili pretprošle u Phoenixu. I budući da je Hleb Života, On nije mogao doći ni u koje drugo mesto osim kuću Božijeg hleba. I to je bio razlog. Dakle, evo, Isus je rođen u Betlehemu, a u Betlehemu je bila sinagoga, velike religiozne vođe živele su u Betlehemu. David, veliki kralj-pastir, rođen je u Betlehemu, njegov otac Jesej rođen je u Betlehemu, njegov deda Obed rođen je u Betlehemu. Takođe, skroz unazad, došao je iz Betlehema.

I evo, Isus, Sin Davidov, rođen je u Betlehemu, tačno u senci velikih katedrala. Dakle, ako su ti ljudi poučeni i iščekivali Mesiju sve te godine, četiri hiljade godina Mesija je bio prorokovan da će doći. I zatim, ako je Mesija rođen u senci katedrale, zašto su morali otići pravo gore u planine ka grupi neukih, neobrazovanih pastira kako bi im izneli tu veliku Poruku, prvu Poruku? A poverena je pastirima! Ne mudrima i obrazovanima, nego pastirima. Čudna je to stvar, zar ne? Ali mora postojati negde razlog...

Evo to zašto, sada mora postojati odgovor na to zašto! I niko ne zna odgovor osim Boga. On je Taj koji zna odgovor.

14 Dakle, zapamtite, Mesija je već bio u gradu, rođen u gradu, u štali, odmah uz velike katedrale gde je veliki sveštenik...i veliki sveštenici, i teolozi, i mudri, i obrazovani, svi tamo iščekivali Mesiju. A On je bio upravo među njima! Ali zašto su onda otišli ka...u brda Judeje ka neukima, neobrazovanima, nepismenima, najsiromašnijima od svih? Činilo se kao da su najnepodobnije osobe za takav zadatak: otkriti im Poruku i poslati ih da donesu Poruku.

Znate li moje mišljenje? Možda nije toliko značajno, ali želim izraziti svoje mišljenje: verujem da je to zbog Božije mudrosti, da je znao da oni ne bi prihvatili takvu Poruku kako je došla. Nije bila po ukusu njihovog obrazovanja. Bila je drugačija. Nije bila ono što su bili poučavani verovati da će On biti. Bila je suprotna njihovom teološkom razumevanju. Sve njihovo poučavanje, sve njihovo obrazovanje se zaobišlo, postalo ništa. Verujem da je to bila Božija mudrost, da je znao da ne bi prihvatili takvu Poruku.

15 Dakle, Mesija je bio ovde i neko je to morao prepoznati. A On je znao one koji nisu bili uhvaćeni u tako nešto. Njemu će biti lakše izneti Svoju poruku nekoj grupi nego pomešanoj grupi koja je bila toliko ukorenjena u svoje predstave da ih ništa ne bi moglo okrenuti, čak ni Božija Reč.

I sada, hrišćanski prijatelju, dopusti mi da postavim ovo pitanje sa svom iskrenošću i ljubavlju. Samo se pitam, ako bi On učinio isti čin večeras te nam poslao u ovom naraštaju obećanu Reč, koja je obećana za ovaj naraštaj, pitam se ne bi li naši teolozi, i profesori, i mudri jednako odbacili Poruku kao što su i onda učinili? Čovek se ne menja niti se Božija Reč menja. On je nepromenljivi Bog, On se ne menja!

16 Primetite, anđeli dolaze i... Anđeli dolaze i iznose svoju Poruku tako neznatnom čoveku, dok je tamo bilo ljudi puno (po zemaljskom mišljenju) kvalifikovanijih od tih siromašnih, nepismenih pastira. Pastir je bio najnepismeniji od svih, nije trebao znati ništa drugo osim o svojim ovcama. Nije trebao znati matematiku. Nije trebao znati kako razdvojiti atom. Nije trebao nikakvu stipendiju. Samo je morao znati svoje ovce, to je sve što je trebao znati. I Bog, velika Mudrost, i Izvor i vrelo sve mudrosti, izabraće takvu osobu (tačnije, takve osobe), i zaobići sve dobro obrazovane naučnike koji su bili obrazovani da bi To znali. To govori jedno: da su bili obrazovani u pogrešnom području. Mimoišao je sve uvažene u zemlji: tamo je bilo uvaženih ljudi, velikih učitelja, veliki sveštenik Kajafa, mnogi drugi veliki ljudi, svi visokoobrazovani Izraelci, sve denominacije i svi hvalisavi teolozi, Bog je zaobišao svakoga od njih! Dakle, to je Božija mudrost.

17 Primetite, najviša Nebesa požurila su odati čast najponiznijima i neukima na zemlji. Najviša Nebesa su se spustila da bi Sebe obznanio najnižima na zemlji, mimoilazi sve da bi se obznanio običnim pastirima; dolazi izneti tim običnim pastirima najveću Poruku svih vremena. Bilo je mnogo velikih glasnika. Prisetili bismo se u Nojevom danu, i proroka, i-i velikih sveštenika, i tako dalje, koji su živeli u prošlim danima. Velikih učenih ljudi, kraljeva, vladara, monarha, ali ovde On dolazi sa najvećom od svih Poruka. Kakva je bila ta poruka? „Mesija je sada ovde!“ Razumete? I da bi to obznanio, On je zaobišao sve obrazovane, da bi je obznanio poniznim pastirima.

Razmislite o tome: svi propovednici, svi crkveni članovi, svi učitelji, sva ta-ta teološka nastava, sav novac koji je bio potrošen, sve crkve, i doktrine, i denominacije, sve se zaobišlo! Sve obrazovanje koje su proveli na svim tim-svim tim misionarima, i sva obraćenja, svô članstvo i sve što su smatrali da su učinili na čast Bogu, ipak ključna Poruka svega toga mimoišla ih je. Čudno! Zašto? Razumete?

18 I primetite, ne samo to, nego najneprikladnije mesto za takav događaj. Pastiri su, dakle, bili ti koji su primili Poruku. I sada primetite gde se nalazila Poruka: na najneprikladnijem mestu gde bi je iko očekivao da će doći. I pitam se, večeras, da iščekujemo istinsku Poruku Gospoda Isusa, pitam se da li bi se pojavila u neprikladnoj grupi, mestu koje je...da bi veliki, vrlo kulturni svet i crkva danas mislili da je grupa, o, jeretika? Pitam se ne bi li to bilo mesto gde bismo Ga našli? Na najneprikladnijem mestu i kod najnekvalifikovanijih govornika. Pastiri nisu znali ništa o govorništvu, samo su zvali ovce, pa, možda je iz tog razloga i došla.

19 Ali tamo je bila obećana Reč. Primetite, to bi se moglo ponoviti.

Zaobišla je sve plemiće u zemlji. Zaobišla je sve plemiće te je otkrivena onima koji su niko. Svi plemići koji su bili ukrašeni sa-sa velikim zvanjem doktora teologije i-i psihologije, i-i visokim obrazovanjima, i velike katedrale i tako nešto, sve se to zaobišlo i otkrilo onima koji su niko. Mudrost, beskonačna mudrost Svemogućeg Boga to je učinila da bi im obznanila najveću Poruku koja je ikad bila: „Mesija je sada na zemlji.“ Kakva mudrost! Mogla je doći samo od Boga koji ima mudrost! Sva mudrost i sve obrazovanje i sve ostalo sada je bilo odbačeno te ju je zaobišla Božija mudrost. Ponavljam to jer želim da prodre duboko. Sve je odbačeno, nije bilo od nikakve koristi. Zaobišlo se sve to da bi Božija mudrost imala prioritet: da Bog uzme ništa kako bi načinio nešto.

20 Mogli bismo se ovde zaustaviti i govoriti o Jovanu. Mogli bismo se zaustaviti i govoriti o Iliji. Niko ne zna odakle je došao Ilija? Sve što znaju je samo da se pojavio na sceni. Proroci tokom predašnjih doba bili su niko. Ali Bog je to uzeo da...te zaobišao etike crkve i naučavanja da bi načinio... pokazao da On jeste Bog. On uzima nešto što je ništa da bi učinio nešto s tim. Tako čineći pokazuje Svoju mudrost i Svoje Božanstvo, da uzima ništa. Kada je u početku načinio čoveka, samo je uzeo komad gline i načinio čoveka iz nje. Kada nije bilo ničega osim gline, ali On je načinio čoveka. I sada Bog uzima ništa da bi učinio nešto s tim. I dokle god mislimo da smo nešto, onda ne možemo biti upotrebljeni u Božijoj ruci. Moramo napustiti sve što smo ikad znali ili naučili, odvojiti se. Poput velikog svetog Pavla, on je rekao da je morao zaboraviti sve što je ikad naučio da bi mogao znati Hrista.

21 Sve njihovo obrazovanje, sve njihovo naučavanje i tako dalje, donelo im je ono najgore. Na kraju je odbacilo Njega! Samo obrazovanje koje im je dano radi Njega, da bi Mu verovali, okrenulo se i postalo Njegov najopasniji neprijatelj te Ga razapeo!

Znate li da se istorija svako malo ponavlja? Poznata je to činjenica. To bi se moglo ponovo dogoditi upravo pored nas. „O“, kažete, „da sam tada živeo,...“ Pa, dakle, ako želite znati šta biste tada učinili, pogledajte sada svoje trenutno stanje i možete videti šta biste tada učinili jer to zaista puno govori.

22 Obrazovani da bi verovali Njegovu Reč, i potom, kada je Njegova Reč potvrđena pred njihovim očima, odbacili su Reč koja je bila potvrđena. Kada je Bog pokazao šta će uraditi i rekao šta će uraditi i dokazao šta će uraditi, tada su se okrenuli i nazvali tog čoveka zlim duhom (što ih je sve proklelo). Razmislite o tome šta se dogodilo! Razmislite o tome šta ih je navelo: njihovo obrazovanje ih je navelo da ne prepoznaju samu Reč postalu telom za njihovo vreme, samo obrazovanje koje su imali u svojim školama od najboljih učitelja.

I kažete: „Pa, danas ne bismo to učinili.“ Njihovi su učitelji bili daleko nadmoćniji od naših današnjih (tačnije, bolji od naših učitelja), a izneverili su. Nisu imali devet stotina i devedeset šest različitih organizacija kao što mi imamo danas. Imali su otprilike tri. I u te tri, svedene na tri, i niko od te tri nije To prepoznao! To samo pokazuje da ono šta čovek čini je ludost Bogu. Razumete?

23 Dakle, propustili su To prepoznati. Sada... I ponovo bi učinili isto.

Čovek... Namera je dobra, uvek je dobra. I čovek nikad ne menja svoj stav, nikada ne menja toliko svoje puteve, govorim o svetskom čoveku. Čovek uvek proslavlja Boga, religiozan čovek, za ono što je učinio i uvek pokazuje ljudima šta će On učiniti i potom zanemaruje šta On čini. Razumete? Jednostavno to je čovek, načinjen je takav, uvek je bio takav. I vi čitaoci Biblije večeras znate da je to po Reči, to je istina. Oni uvek proslavljaju Boga za ono što je učinio, govore šta će On učiniti, a zanemaruju šta On čini. To je samo navika čoveka.

24 Dakle, po mom mišljenju, razlog zbog kojeg su učitelji to učinili: tumačili su Reč jer su svi verovali u dolazak Mesije. Sav je Izrael to verovao, veruje još i danas. Ali razlog zbog kojeg Ga nisu prepoznali: Njegova Poruka nije bila u skladu sa njihovim crkvenim obrascem. Oni...njihovo tumačenje Reči koje su imali, Mesija se nikad nije manifestovao onako kako su oni tumačili da će to učiniti. Dakle, i zato Ga nisu prepoznali jer to nije odgovaralo njihovom tumačenju. Kao što sam pre rekao i ponovo govorim: „Bog ne

treba nikog da tumači Njegovu Reč. On je Svoj vlastiti tumač.”

25 Dakle, Biblija kaže... Dopustite mi da vam sada dokažem da je to Istina. Prorok Isaija, sedam stotina i pedeset godina pre nego se to dogodilo, prorok Isaija je rekao: „Zaćeće devica i roditi dete.” Nema sumnje da su svi u tom dobu mislili da će njihova ćerka biti ta žena jer je Isaija to rekao. Ali vidite, to se dogodilo sedamsto godina posle. Ali kada... Bog nije trebao nikoga da tumači Njegovu Reč, kada će On to učiniti ili kako će to učiniti. Rekao je da će to učiniti i On je to učinio!

26 Bog je obećao da On... tamo u Isaiji, takođe, verujem u 28. poglavlju, otprilike 18. stih. A takođe u Joelu 2:28, da će u poslednjim danima, u poslednje dve hiljade godina, izliti Svoj Duh na svako telo. Rekao je: „Proricaće sinovi vaši i kćeri vaše. Mladići će vaši gledati viđenja. Starci će vaši snove sanjati.” I ono što će On učiniti, Isaija je rekao: „Mucavim ću usnama i drugim jezicima govoriti ovome narodu i to je Počinak.” Ali oni to nisu hteli slušati. Odmahnuli su svojim glavama i prošli pored toga. Rekao je: „Svi će stolovi Božiji postati puni bljuvotine i nečistoće i neće biti ništa čisto.” I nije li to slika Jerusalima i crkve toga dana u dolasku Mesije, slika je i danas ista. Samo se ponavlja.

Dakle, kada Bog kaže da će nešto učiniti, On je to učinio. Bez obzira šta neko drugi misli o tome, šta neko kaže, kada Bog govori o nečemu, sam On je dužan da protumači tu Reč. I Njegova potvrda Reči je Njegovo vlastito tumačenje. Primetite, potvrđuje Svoju Poruku o Mesiji. On je obećao šta će Mesija učiniti kada dođe. I kada je On došao...

27 Čak i kada su mudraci na istoku pogledali dole prema jugozapadu, sa tog mesta gde su se nalazili u Vavilonu, videli su veličanstvenu zvezdu. Jeste li znali da nigde u istoriji nema ni traga da je ijedna zvezdarnica (gde su čak određivali vreme po zvezdama, veliki ljudi koji su proučavali zvezde)... Niti se u istoriji ne navodi da je iko od njih uopšte video tu zvezdu. Zašto? Nije im bilo dano, tako nešto nisu iščekivali. Ali ti su mudraci znali da će se pojaviti Zvezda Jakovljeva te su je iščekivali, a prolazila je u trenutku kada se Isus rodio u Betlehemu...

Dakle, znam naše hrišćanske tradicije, baš su kao i naše crkve, sve imaju naopako. Evo izađite i vidite kako se mudraci dolaze pokloniti bebi; tako nešto ne postoji u Pismu. Došli su tamo dve godine posle prolazeći ravnica i preko reke Tigris. Nikada se nisu došli pokloniti bebi, nego mlađem detetu od oko dve godine. Zašto je to bilo u isto vreme kada je Herod poubijao svu decu od dve godine naniže? Da bi mogao uhvatiti Mesiju. Vidite, oni... Bog je to potvrdio Svojom Reči.

28 I kada su ti mudraci došli u Jerusalim... Zvezda ih je vodila do religijskog glavnog grada sveta, do Jerusalima. I čim su ušli na ta vrata, ta zvezda (koja ih je natprirodno vodila) odbila im se više pokazivati. Gore-dole ulicama ti dobri ljudi, bogati ljudi sa dobro opremljenim kamilama i tako dalje...gore i dole ulicama su govorili: „Gde je On, taj rođeni Kralj Jevreja. Videli smo Njegovu zvezdu na istoku.” I taj veliki religijski glavni grad, dve godine nakon pastirske Poruke, još uvek nije imao odgovor niti je znao išta o tome. Glavno sedište svih denominacija nije imalo odgovor.

Pa to je uznemirilo Sinhedrion i pozvali su pismoznance da dođu čitati. I pročitali su priču o Miheju, proroku koji je rekao: „Ti Betleheme, nisi li najmanji od svih knezova Judinih (najmanji), ali iz tebe će izaći vladar koji će vladati Mojim narodom, Izraelom.” I nakon što su pročitali Pismo (a još im je bilo potvrđeno pred očima), i dalje To nisu prihvatili, iako je tako rečeno u Pismu. I čisto sumnjam da bi i danas kada bi se manifestovao deo Pisma koji je obećan za ovaj dan. Možda vam nikad neću ponovo propovedati, ali želim da to shvatite. I dalje ne bi verovali!

Velika Očeva mudrost čini ljudsku mudrost tolikom ludošću da ponizi čoveka. Zapravo dovodi do toga da se čovek toliko stidi samoga sebe, a nije dovoljno velik da prizna da greši. On i dalje ostaje pri svojoj priči bez obzira koliko Otac dokazuje da je Njegova Reč istina te čini upravo ono što je obećao učiniti. Čovek misli da je njegova mudrost tolika veća od Boga; ako se to ne dogodi po njegovoj mudrosti: „Pa, To nije tako.” To je istina u svakom dobu, i dalje to čini. Vidite li sada kako se uklopila cela stvar?

29 Kakva inspiracija tim pastirima! Anđeli silaze da razgovaraju sa pastirima, anđeli Božiji dolaze da razgovaraju sa grupom pastira.

Pitam se jeste li ikad imali privilegiju razgovarati sa pastirom ili biti s njim neko vreme? Ako jeste, ne želim to reći zbog napomene koju se pripremam reći malo kasnije, ali pastir toliko ostaje sa ovcama da se čak smeje poput ovce (bleji), razgovara poput ovce i miriše poput ovce. Tako je, jer je sa ovcama. To je sve što zna, svoje ovce.

30 Dakle, potvrđena Reč Istine. Kada su ti pastiri, ponizni, neobrazovani ljudi... Kakva čast, kako je prikladno da pastir primi poruku o novorođenoj ovci. Nije mogla doći nikom drugom osim pastiru. Zato je On rođen u štali, a ne u kući. Ovce se ne rađaju u kući ili u roze dekorisanoj bolničkoj sobi. Razumete? Rađaju se u štali i u poljima.

Iz tog je razloga On bio vođen na Golgotu. Vi ne možete naterati ovce da hodaju prolazom do klaonice. Jeste li to znali? U klaonicama imaju jarca koji vodi ovce. I kada dođe do mesta gde se odvija

klanje, on iskoči, a ovce nastave dalje. Ovce moraju biti vođene, ne mogu voditi same sebe. Zato, dakle, to je morao biti pastir koji dolazi za...svojim ovcama. Kada su pronašli Dete-Boga tačno gde je glasnik rekao da će biti i kada su pronašli Poruku-Poruku glasnika u jaslama upravo tamo gde su Anđeli rekli da će biti.

31 Dakle, čuo sam da ljudi kažu: „Anđeo mi je progovorio, rekao je to i to.” Koliko je to ponekad besmisleno, a čuo sam ljude kako kažu da im je Anđeo progovorio te im rekao to i to, što je apsolutno suprotno Reči. Dakle, kako bi Anđeo mogao to učiniti? To jednostavno ne može biti. Ako vam je Bog rekao da će se ta i ta stvar dogoditi (kažete da vam je Bog rekao), i to se ne dogodi, onda vam Bog to nije rekao. Samo zapamtite, to je tačno. Bog ne laže. Njega nema u laži.

32 Kada su pronašli dete, kakva im je radost to morala biti. Jer Anđeo koji im je izneo poruku, videli su da je baš tačno onako kako je Anđeo rekao da će biti i baš u mestu gde je Anđeo rekao da će biti. Kakav im je to događaj morao biti!

U jaslama, zašto? Vidite li kako je tim pastirima bili ugodno u štali? Šta mislite kako bi teologu bilo tamo? On bi stavio štupaljku na nos i rekao: „Izvedi me iz ovog mesta.” Razumete? Bilo bi mu toliko neugodno, bilo bi mu nepodnošljivo.

Ali vidite, pastirima je bilo kao kod kuće. Bog zna gde poslati Svoju Poruku. Razumete? Baš tačno tako. U tom su stanju bili tada pastiri, u svojoj štali sa svojim Jagnjetom, potvrđenom Porukom koju su čuli. Kako predivno! U prisutnosti Mesije, potvrđene Reči njihove Poruke. Kada su pastiri čuli da je Mesija na zemlji i došli u Njegovu prisutnost, upravo u njihovoj vlastitoj sredini, (i otkrili da je Poruka istinita, bila potvrđena tamo) kako su se morali osećati ti ljudi videvši da je Bog učinio za njih ovu veličanstvenu stvar.

33 Pa, naučnicima bi bilo tako neugodno tamo, pod takvim okolnostima, brzo bi otišli. Zašto? Glasnik dolazi ka običnim pastirima. Možda nisu znali ni... ti... Neki se od tih pastira možda nisu znali ni potpisati, najverovatnije. Znaite pastire koje je Isus izabrao kada je bio ovde na zemlji, da pasu Njegove ovce: „Petre, ljubiš li me više nego li ovi?”

„Da, Gospode, Ti znaš da Te volim.”

„Pasi ovce Moje.” I Biblija kaže da je Petar bio nepismen i neuk čovek. A ipak izabira pastire.

34 Crkvenim članovima tih prošlih vremena, i sveštenicima i dobro obrazovanom društvu u tom danu bilo bi toliko neugodno u štali. Dakle, nisam baš siguran da bi mnogi od vas mogli razumeti (možda vi građani) kakav je bio smrad u judejskoj štali, kako je to izgledalo kada su životinje u toj štali i šta bi to bilo. Pa, nekima bi od tih uglađenih danas bilo toliko neugodno tamo da ne bi ni otvorili vrata. Ali svidelo se Bogu, po Svojoj beskonačnoj mudrosti, otkriti To takvima koji će To primiti. Naučnici i mudraci toga dana sigurno To ne bi primili. Bili bi tako poniženi da ih se zatekne na takvom mestu.

Pa, prvo, ako bi se vratili u svoju crkvu i svedočili da su prisustvovali takvom skupu i poverovali grupi neobrazovanih pastira koji su izneli takav fenomen, bili bi izopšteni iz svoje crkve. Bili bi izbačeni iz betlehenskog društva da su ih uhvatili kako slušaju takvu neobrazovanu grupu ljudi kao što su bili ti pastiri. Sigurno bi bili poniženi. Da su se pridružili takvim običnim ljudima i bili...prihvatili takva krivoverja da veruju da bi Bog doneo Svoju Poruku neobrazovanoj grupi pastira, kada su oni imali sve pripremljeno za to. Izgubili bi svoje članstvo, morali bi predati svoje dokumente i ne bi mogli biti priznati među njihovim društvenim grupama toga dana jer su se povezali sa takvima, a ne sa najboljim umovima.

35 „Kako se usuđuješ!”, rekao bi sveštenik. „Dolaziš ovde u moje svetište sa takvim krivoverjem, s takvom ludošću, da neki neobrazovani divljak tamo napolju koji nije...nije išao u...prošao abecedu. I veruješ takvu poruku da je Anđeo sišao te im progovorio?”

Ali šta da je taj čovek rekao: „Video sam da je njegova Poruka potvrđena.”

Rekao bi: „Odmah ću ti dati tvoje dokumente. I odlazi iz ovog društva!” Vremena se menjaju, ali se ljudi ne menjaju. Verovatno bi se to ponovo dogodilo danas, bili bi izbačeni iz svojih crkava.

36 Ali pastiri su se u potpunosti osećali ugodno u tom mestu sa Božijim Jagnjetom. I svaki dobar pastir oseća isto. Kada dobar pastir ovaca može videti Božiju Reč jasnom i potvrđenom o onome što je On obećao učiniti, taj je pastir upravo kao kod kuće. Ne zanima me šta neko drugi kaže, eto: „Bog je To obećao i Bog je To učinio.”

Kažu: „Dani čudesa su prošli. Ne postoji tako nešto kao krštenje Duhom. Ne postoji tako nešto kao krštenje Duhom Svetim, to je bilo za apostole.”

Ali neka istinski pastir Reči To propoveda, u sili uskrsnuća, da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek! Petar je rekao na dan Pedesetnice: „Za vas je ovo obećanje i za decu vašu, i za one izdaleka koje god pozove Gospod, Bog naš.” Gde god On pozove, obećanje i isti blagoslov je istinit. I neka pravi pastir koji

se hrani Rečju vidi to potvrđeno, svi teolozi sveta ne mogu mu To oduzeti jer on zna da je Bog tako rekao i da se to dogodilo. To je sve. Jednostavno uvek je to Božija Reč. Njegova Reč postala je telom i prebivala među njima, a oni je nisu prepoznali.

37 On je obećao istu stvar u ovom danu. Pitam se da li bismo To prepoznali? Oholi i mudri nikad nisu primili tako nešto. I verovali su da ako postoji tako nešto kao Mesija na zemlji, sigurno bi morao doći u njihovu denominaciju. Bila bi to njihova grupa koja bi Ga primila ili: „To nije istina.“ Sada samo dobro razmislite. Ako nije u njihovoj grupi, onda... Jeste li primetili tada? Bog nikad nije izabrao nijednog iz njihove grupe, nego je izabrao one koji nisu bili povezani ni sa jednom od njih. Jer jedna bi grupa rekla: „Vidite li šta smo učinili?“ A učinili bi isto i danas. Bog bira onog ko je niko, iz tog razloga On bira pastire. Pastiri su u potpunosti bili kao kod kuće sa Bogom Jagnjetom u svojoj sredini, sa Njegovom Reči koja je postala telom među njima. Oholi i mudri nikad Ga nisu primili, zaobišao ih je.

38 I mogli bismo reći isto za danas ili bilo koje doba. Isto je bilo u danima Martina Luthera. Isto u danima Johna Wesleya. Isto je bilo u danima pentakostalaca. Ali Bog se ne zaustavlja zbog ničije organizacije! On pokreće Svoj Duh pravo napred da potvrdi Svoju Reč! To bi moralo biti i doći u sklopu njihovog vlastitog veća ili ne bi To primili. Kao što su i danas toliko tvrdoglavi, sve crkve, da će učiniti to i to, i ujediniti sve crkve, da sada iščekuju glasnika koji može ujediniti sve protestante, katolike i pravoslavce, sve zajedno, načiniti jednu veliku crkvu.

39 Dakle, braćo, imao sam privilegiju propovedati stotinama različitih religija i u svima njima su dobri ljudi. Ali sada, zapamtite, prorokujem: „Svaka će organizacija morati to prihvatiti ili neće biti organizacije. To vas prisiljava.“ Jeste li čitali u današnjim Tucson-skim novinama gde katolički sveštenici pomažu posvetiti, u novinama...pomažu posvetiti protestantskog propovednika u Missouriu? I ko je to odobrio? Prezviterijanci, baptisti, luterani i Skupština Božija. U današnjim je Tucson-skim novinama.

O, to je šokantno! Nije stvar u čoveku koji je tamo, to su crkvene, političke vođe koji to izokreću, sistem koji vas baca u to hteli vi ili ne. Više ne možete biti organizacija i izbeći taj gnev koji dolazi na zemlju, a vi vidite nije li to istina. Možda me ne bude kada se to dogodi, pregledajte jednu od tih kaseti. I zatim, ako nije bilo tako, ja sam lažni svedok. Ako jeste, rekao sam Istinu.

40 Oni bi To nazvali nekakvim delovanjem zlog duha koji je protiv njihovog pozitivnog razmišljanja. Danas toliko čujete o pozitivnom razmišljanju: samo se usredsredite na nešto i pozitivno razmišljajte o tome. Tako i đavo može učiniti! Samo je jedna stvar koja se postavlja nad svime, a to je Božija Reč. Ako razmišljate suprotno Reči, zaboravite svoje razmišljanje. Razmišljajte o Reči.

„Mesija“, mislili su, „ne bi se nalazio na takvom mestu, u takvom neredu.“

Da li biste mogli zamisliti finog, uzvišenog velikog sveštenika ili propovednika, sasvim uglađenog u teologiji, kako silazi u štalu punu đubreta? I prihvata Poruku siromašnog, poniznog pastira koji nema obrazovanje i da bi došao i rekao: „Vidiš, mogu ti To dokazati, ovo je to Dete, ovo je Glasnik“?

41 I znate li šta bi ti ljudi rekli? „Taj čovek je častan, vrlo je iskren u onome što govori, ali apsolutno greši!“

Video sam ljude koji žive tako dobrim životima da ljudi ne bi verovali, ne bi mogli reći ništa o njima, ali oni kažu: „On je iskreno pogrešan. Jednostavno ne zna o čemu govori. Bog, On ne bi učinio tako nešto.“

Ali ovde su imali dokaz! I nakon dokaza: „Idi tamo gore u štalu i vidi ne leži li tamo to dete.“

Rekli bi: „Opčaran si nekim zlim duhom koji te je naveo da tako kažeš.“ Ipak je to bilo u skladu sa Božijom Reči! A oni su bili previše slepi da bi To videli jer ih je njihova teologija zaslepila. Kakva tragedija!

„Zatečen na takvom mestu? U takvom neredu kao što je to? U štali?“ Kada su imali predivno mesto za Njegov dolazak, imali sve uređeno za Njegov dolazak i zatim misliti da će On sići (i otići) te neće izneti Poruku njihovim učiteljima. „I da će je izneti grupi neobrazovanih pastira? I zatim dovesti Svoga vlastitog Sina i da se On rodi u štali? Običnoj konjušnici? Pa, u-u jaslama od sena? Pa, ne bi to moglo biti tako!“ Ne bi To verovali jer je bilo toliko ponizno.

42 A toliko je jednostavno, tako mudri to uvek propuste. Toliko je jednostavno da ih zbunjuje. Iščekivali su Boga tamo daleko, dok je On bio upravo ovde. Razumete? Iščekuju nešto tamo daleko, dok je to upravo ovde sa njima sada: Hrist, uskrsnuo od mrtvih, isti juče, danas i zauvek.

Sve su se njihove velike stvari zaobišle. Ali sigurno je bila Istina da je tamo bio Mesija. Danas to znamo. Danas to verujemo. Danas to prihvatamo.

Ali onda, ako je Bog obećao nešto za ovaj Božić, obećao nešto za ovaj dan i dokazuje da To jeste tako, a i dalje se udaljujemo od Toga, mi smo upravo u istoj grupi onih (tamo nazad u tom danu) koje je To zaobišlo jer nije-ne dolazi po našem denominacijskom ukusu. Iz tog smo razloga u takvom neredu ovoga Božića.

43 Isus Hrist nije mrtav, On je živ. Ovde je danas! Biblija kaže: „On je isti juče, danas i zauvek.“ On je rekao u Jovanu 14:12: „Onaj ko veruje u Mene...” (Ne onaj ko se pretvara, ko kaže da veruje) „Onaj ko veruje u Mene, činiće dela koja Ja činim. I više od toga ćete činiti, jer Ja odlazim k Ocu.” I video sam kako On u mom životu čini više tih istih dela (koje je On učinio tada) nego što je napisano na stranicama ove Biblije. I to prelazi povrhu glava mudrih i danas, a otkriveno je malima koji će naučiti, kako je Isus molio. To je istina, učinio je više nego što je On... Video sam u svom danu, u mojih trideset tri godine službe, video sam kako On čini više nego što sam pročitao da čini u Bibliji, više istih stvari.

44 Ali bez obzira šta je On tada učinio, mislite li da je Sinhedrion verovao Njemu? „Pa”, rekli su, „ti si opčaran.” Ali vidite gde su pogrešili kada su nameravali pronaći...da pronađu ne ono što njihovo crkveno verovanje kaže, nego šta Reč kaže da će Mesija učiniti u njihovom danu. A ovde grešimo i danas, ne istražujemo Pisma. Isus im je rekao: „Istražujte Pisma, po njima mislite imati večni život, i ona su ta koja svedoče za Mene. Kažu vam ko sam Ja.”

45 Primetite, Bog je predvideo da oni to neće učiniti i to je upravo razlog zašto je On To morao predati pastirima. Znao je da oni ne bi to učinili, ne bi To primili. Shvatate li sada zašto su morali biti pastiri? Zašto pastiri? Teolozi To ne bi primili. Zašto opet pastiri? Da li bi To bilo u suprotnosti sa Njegovom Reči? Ne! Bili su pastiri, poznavali su ovce, a takvim je On rođen, ovcom, jagnjetom. Primetite, On je bio Jagnje. Oni su bili-bili su jedini koji bi Ga prihvatili. Pastir je bio jedini koji bi prihvatio Jagnje. Znali su kako se brinuti o Njemu, a tako je i danas kada primimo Jagnjetovu Poruku.

46 Upravo izvanredno! Najponizniji, neobrazovani čovek klanja se Emanuelu u štali. Naj... A u isto vreme tamo napolju su bili ljudi koji su naučavali svoju teologiju. Velika mnoštva hrlila su odsvuda, iz cele zemlje, dolazili su prineti žrtve za koje je Jahve rekao da su smrad u Njegovim nosnicama. A ovde su bili ponizni pastiri, u štali, klanjali se Emanuelu; sam Bog je postao telom i ležao u štali. Vidite koliki smo sa svojim velikim obrazovanjima i svojom uzdignutom glavom kao da nešto znamo, a Bog zaobilazi celu stvar. Razumete? On čini ono što je obećao da će učiniti i uvek to čini. Ali razmišljajte o tim poniznim pastirima koji se upravo tamo napolju klanjaju Emanu-... Emanuelu u štali. To je zaista izvanredno. Sigurno jeste!

47 Potom napolju... Nakon što su Mu se poklonili i shvatili da je Poruka koju su propovedali bila potvrđena, tamo su...napolju su slavili Boga sa najneverovatnijom Porukom Anđela. Sada uporedite to sa današnjicom. Samo se zaustavite na trenutak i razmislite. Ljudi se napolju klanjaju Bogu i slave Ga za ono što su videli, što su čuli, što su znali da jeste Istina, sa Porukom koja je bila neverovatna intelektualnom umu. Bila je u suprotnosti sa svim crkvenim mišljenjima, a ipak je bila Istina! Ona jeste Istina! Verovali su je. I sada, kolika ludost može biti čovekova mudrost! Zatim su rekli da im je anđeoski hor pevao prvu božićnu pesmu. Možete li to zamisliti? Da pastir koji nije mogao napisati svoje ime, smrdi kao ovčinjak, silazi ulicom vičući: „Slava Bogu na visinama! Znamo da je On na zemlji!”

Sveštenik je rekao: „Taj je čovek poludeo. Pregledajte knjige i vidite je li član naše zajednice. Sigurno nas sramoti svojim neetičnim naučavanjem. Udaljite ga od nas. Nećemo se sramotiti među ljudima.”

Pa, vi se možete osramotiti među ljudima a proslaviti u Božijim očima, ili izabrati, jer zapamtite, današnji crkveni ukus ne odgovara Božijoj Reči. U Njoj nema nikakvih devetsto i šezdeset devet različitih ukusa. Jedan je ukus, jedna Reč, jedan Bog. To je sve.

48 Rekli su da su im anđeli opevali prvu božićnu pesmu, a takođe su rekli da su primili Poruku od Anđela. Anđeo im se pojavio, dao im Poruku i oni su otišli i videli da je Poruka bila Istina. I rekli su: „Osim toga, Anđeo nam je pevao prvu božićnu pesmu.”

„Možete li zamisliti?” Kažu: „Taj jadan momak.” Među njima se nikad nije dogodilo tako nešto, znate, zato im je to bila nekakva čudna doktrina. I iz tog razloga nisu mogli videti To u Pismu, nije bilo za njih da To vide. Neverovatno za mudre, nikad im se nije dogodilo takvo iskustvo. Neverovatno, ali ipak To je bila Istina. Istina je, znamo da je To Istina. Razmislite! Hristovi prvi obraćenici i prva zajednica bili su pastiri, ne sveštenici; ovčari, pastiri. Zašto pastiri?

49 Primetite! Napolju slave i proslavljaju Boga zbog onog što su videli i čuli, čuli kako anđeli pevaju po prvi put ljudskom biću. Anđeli nikada pre nisu pevali ljudskom biću. I pogledajte horove kako su stajali te uvežbavali i uvežbavali te glasove, da bi pevali pri rođenju Mesije, i sve su ih zaobišli! I anđeli su sišli i pevali običnim pastirima, ne odevenima u sveštenu odeću, nego u pastirsku odeću. I pogledajte ko je primio prvu Poruku, to je neverovatno.

I gde je bila dana, ne u katedralama, nego u pustinji, napolju u pustinji gde je došao Anđeo Gospodnji. Ne u crkvi, u pustinji. On nije bio dobrodošao čak ni u crkvi. Mislili su da jeste i mislili su da To imaju, ali Bog je dokazao da nije bilo tako. „On može od ovog kamenja podići decu Abrahamu.” Tako je.

50 Prvi put kada su anđeli ikad pevali na proslavi bilo je na nebesima. Ako pogledate u Jobu 38:7, (kako vidim neki od vas zapisuju), kada je Bog u početku planirao stvoriti Svoju prvu tvorevinu, zemlju. Job je bio veliki, pametan čovek i posedovao je svakojaku mudrost. Rekao je: „Kada idem gore do trga, mladi

knezovi, svi se oni klanjaju preda mnom i samo žele trenutak moje mudrosti." I nije mogao shvatiti zašto je morao biti tretiran onako kako jeste.

I tako ga je Bog pitao, rekao: „Opaši se kao čovek jer dolazim dole da razgovaram sa tobom." I kada je Bog sišao u vihoru, rekao je: „Jobe, gde si ti bio pre nego li sam postavljao temelje zemlji? Kada su zajedno pevale zvezde jutarnje i sinovi Božiji klicali od radosti, gde si tada bio, Jobe?" I u tom je trenutku bio oboren. „Gde si bio?"

Vidite, prvi put kada su anđeli ikad pevali na proslavi bilo je na nebesima. Ali kada su prvi put ikad pevali na zemlji bilo je pastirima pri rođenju Boga, Emanuela na zemlji; prva ljudska bića koja su ikad čula pevanje anđela bili su ponizni pastiri.

51 Kada uzmemo naše žene našminkanih lica, sa ošišanom kosom, obučene u kratke pantalone a oko njih leprša neka crkvena odora te ih postavimo gore i pevaju tako nešto i onda mislimo da Bog mora to slušati? On ima anđele tamo nazad koji Ga mogu razveseliti otkako...pre nego li je uopšte stvorio ljudsko biće. Uh-huh. Izlazite i živite...i odevate odeću koja je gadost Bogu i kako možete očekivati da je to od Boga? Kažete: "Pa, ja pripadam..."

„Gde si bio kada sam postavljao temelje zemlji? Reci Mi na čemu sam ih učvrstio. Gde je osa oko koje se okreću? Gde si bio tada?" Mislite da Bog mora nas pitati za neku našu mudrost. Naša je mudrost Njemu ludost. On čini šta kaže da će učiniti.

52 Primitite sada, Bog se priprema da načini još jednu tvorevinu. Stvara smrtnu zemlju, smrtn život. Anđeli pevaju na nebesima. Ali ovde On stvara novi Život, večni život za čoveka, i On peva Svojim podanicima kroz anđele na zemlji, ne na nebu. Nebo ima večni život. Razumete? I On je pevao...oni su pevali na nebu kada se pojavila smrtna tvorevina, a ovde se pojavljuje besmrtna tvorevina i sada pevaju zemaljskim ljudima. Prvi put: pastirima. Izvanredno, zar ne?

53 Započeo je novo stvaranje. Šta je to bilo? Stvaranje samoga Sebe. Bog je postao telom i prebivao među nama. To je... Biblija kaže: „U početku Božijeg stvaranja." Bog je bio stvoren u ljudskom obličju; Bog je prebivao u Isusu Hristu, Njegovom Sinu. Sagradio je Svoj šator od mesa i kostiju i živeo u tom šatoru: Bog, Emanuel, „Bog sa nama". Sagradio je Sebi dom da u njemu živi, tako da bi kroz njega mogao odraziti Svoju Reč Svojim podanicima. Vi znate kakav je Bog kada vidite Hrista.

54 Zapamtite, uvek se pevalo pri rođenju kralja. Koliko vas je to znalo? Naravno, znate. Pa, dakle, mislite li da bi ovaj Kralj bio rođen tamo dole, da bi ta žena dotrčala negde u katedralu i rekla: „Brzo pripremite krevet i pozovite doktore jer ću roditi Emanuela na zemlji"? Siromašna žena iz Nazareta, najprostijeg grada,...goreg od Tucsona ili ijednog ostalog, i da ipak ta mala žena dotrči tamo gore uzvišenom velikom svešteniku i kaže: „Rodiću Emanuela." Bacili bi je u zatvor. Sigurno bi. Sigurno bi. Da se takvo krivoverje donese među njegove ljude, on to ne bi podržao. Niti bi danas. Ali upravo se isto događa, baš isto.

55 Primitite, moralo se pevati. Kraljevi su bili... Njemu ne bi pevali. Ljudi Mu ne bi pevali jer Mu nisu verovali. I iz tog razloga... Evo u čemu je stvar, bolje da To shvatite. Zbog toga se danas ljudi stide slaviti Boga, stide se Hrista! Velike katedrale neće primiti krštenje Duhom Svetim, toliko su ukorenjeni u svojim crkvenim načinima da Ga neće primiti. Bog će pronaći nekoga kroz koga se može proslaviti. „On može od ovog kamenja podići decu Abrahamu", ponovo citiram Jovana.

Primitite, Njegovi podanici moraju pevati Njemu. A tada su Njegovi podanici bili Njegovi Anđeli i pevali su Njegovim pastirima koji su trebali primiti Njegovu Poruku.

56 Ko bi To trebao čuti prvi? Naravno, Njegovi podanici. Eto ko bi prvi čuo pevanje Kralja, bili bi Njegovi podanici. A šta su bili Njegovi podanici? Prilično iznenađujuće, zar ne, braćo? Nisu bili Njegovi propovednici. Nisu bili teolozi. Tako je. Nisu bili denominacijski ljudi. Ne, bili su pastiri. Zašto? Rođena je ovca, iz tog razloga. Razumete? Njegovi su je podanici čuli, za koje je Bog znao da će verovati. Bog je poslao Svoju Poruku onima koji će je verovati. On je sva mudrost, On zna gde poslati Svoju Poruku, ko će je verovati. Najviša nebesa poslana su najmanjem čoveku na zemlji.

Isus je rekao u Mateju 5: „Blagoslovljeni su siromašni u duhu; jer njihovo je kraljevstvo nebesko." Marija u... Ako zapisujete te citate Pisma, to je u Mateju 5. I ako zapisujete citate Pisma... To sam zapisao ovde, to su citati Pisma.

57 Marija je rekla u Luki 1:52, kada je bila pomazana Duhom Svetim, Duh Sveti bio na njoj, rekla je: „On je uzvisio ponizne." Marija je to rekla, Isusova majka, rekla je: „On je uzvisio one ponizne."

Luka je takođe rekao: „Obični ljudi rado su Ga slušali." Ne elita, teolozi, doktori prava i teologije, nego su Ga obični ljudi rado slušali, ponizni ljudi.

Kroz celo sveto Pismo, Poruka otkupljenja dana je po pastirima i kroz ovce.

Sada moram završiti jer se približava vreme da završimo. Izostavljam mnoge citate Pisma upravo zato da bih vas mogao dovesti do ove misli.

58 Kroz celo Pismo otkupljenje je predstavljeno kroz pastire i ovce. Tako je. Svi se slažemo s tim. Zašto? Bilo je u senci i tipu. I šta god... Da nikad nisam video svoju ruku i da se osvrnem ovde za senkom svoje ruke i vidim da imam pet prstiju, znao bih da se ona odrazila, negativ je odrazio pozitiv. I zbog toga je Poruka uvek došla...otkupljenje po ovcama, jer od samog početka... I On se otkrio kroz ovce i po pastirima. Sve su to bile senke i tipovi.

59 Razmotrimo sada početak. Adam i Eva su stajali u Božijoj prisutnosti da bi čuli Njegovu Poruku za njih, omotali su oko svojih bokova ovčiju kožu. Prva Poruka koja se ikad čula bila je dana povrh mrtve ovčije kože koju je Bog zaklao te u nju umotao Adama i Evu. Nakon što su pokušali načiniti svoju vlastitu religiju smokvinog lišća, što nije delovalo. Žrtvovanje ovce bilo je uspostavljeno za pomirenje od samog početka, žrtvovanje ovce.

Dakle, završićemo sada ovo i pokazati vam zašto su morali biti pastiri i zašto je to morao biti, On morao biti ovca.

60 Dakle, proroci Starog zaveta su se umotali u ovčiju kožu (znamo to, uh-huh), nagovešćujući svoju veru u Njegovu Reč da dolazi savršeno Jagnje. Iz tog su razloga proroci.

Dakle, Božija Reč ne dolazi teologu, nema...on-on je taj koji je zabrlja. Tako je. Ne postoji tako nešto da bi ikad bilo rečeno... Kažete: „Pa, ovaj momak je teolog.“ Upravo ga to još više udaljuje od Reči nego bilo šta što znam. Razumete? Reč Gospoda Boga, nepromenljivog Boga, nikad se ne menja. Svugde je u Bibliji Božija Reč uvek dolazila prorocima. Ne teolozima ili doktorima; prorocima! I oni su uvek, svaki put, bili odbijeni i odbačeni.

61 Proroci su obično bili i pastiri. Proroci su se umotali u ovčiju kožu jer su nosili kože ovaca koje su pasli. I prva poruka osuđenom naraštaju bila je povrh ovčije kože. Proroci su, ponovo govorim, nosili ovčiju kožu omotanu oko sebe jer su time svedočili da veruju da dolazi savršeno Jagnje za tu žrtvu. I Božija Reč im je došla povrh ovčije kože. Ti pastiri...ili ti proroci obično su bili pastiri. Abraham je bio pastir. Isak je bio pastir. Jakov je bio pastir. Mojsije je bio pastir. David je bio pastir. Svi Božiji predstavnici obično su bili pastiri.

62 Sada ćemo saznati zašto dolazi pastirima. Oni su znali da su ovce bespomoćne ako ih ne vodi pastir. Oni...ovca je potpuno bespomoćna, ne može ići sama. Iz tog je razloga Bog uporedio Svoju decu koja veruju sa ovcama. Oni moraju biti vođeni. Ali pazite ko vas vodi! Ne uzimajte jarca, vodiće vas do klaonice. Bog nam nikad nije dao jarca, dao nam je Svoga Sina (Duha Svetoga) da nas vodi. On je naš vodič, ne nekakvi pastiri koje je postavio čovek, nego Bogom dan pastir koji hrani ovce ovčijom hranom.

63 Dakle, uzmite svinju i recite toj svinji: „Načiniću te jaganjetom.“ I operite je. I obojite joj papke i-i tako dalje. I hranite je kao ovcu, dajte joj neku takvu hranu. I izvedite je na gumno ili napolje u...gde ovce pasu, u polje deteline ili tako nešto. I ako je negde rupa od blata, ta će svinja trčati koliko god može pravo u tu rupu od blata. Razumete? Zašto? Jer je po svojoj prirodi i dalje svinja.

I iz tog se razloga crkveni članovi danas prepuštaju stvarima sveta, razumete, jer se njihova priroda nije promenila. Ješće svakakve crkvene, teološke splećine, ali Božiju Reč, ne mogu je podneti. Ući će i poslušati Reč...

64 Znao, najveći licemer na svetu je stara vrana. U Bibliji su iz arke puštene dve. Stara vrana je izašla i nikad se nije vratila jer je lešinar, strvinar. Sela je na mrtva trupla i napunila svoju utrobu tim mrtvim truplima. Ali kada je on pustio golubicu, golubica nije mogla podneti taj smrad, zato se vratila u Očevu kuću i Noju te je lupala na vrata dok je Noje nije pustio unutra.

Dakle, vrana može sedeti ovde napolju i hraniti se mrtvim konjem ceo dan i odleteti tamo u polje i jesti žito sa golubicom. Ali golubica ne može odleteti onamo te se hraniti mrtvim konjem i zatim jesti žito; to bi je ubilo. Vidite, golubica nema žuč i ne može to svariti.

I kada neka Božija golubica, neka golubica ili ovca koja se hrani Rečju, čista životinja, kada im krenete davati stvari sveta, oni znaju da je Njihov Učitelj rekao: „Onaj ko ljubi svet ili stvari sveta, u njemu nije ljubav Božija.“ Dajte im nešto suprotno toj Božijoj Reči, ne može to podneti. Ali đavo može uzeti Nju i svetovno takođe, i reći da je sve to od Boga. Ne možete pomešati ulje i vodu, jednostavno se neće pomešati.

65 Oni, svi ti pastiri, znali su da je ovca bespomoćna bez pastira. A oni su bili pastiri i znali su da mora biti vođena.

Kako je žalosno videti danas da pokušavaju hraniti ovce splećinom. Ali ovce je neće jesti. Ne, nikako! Vidite, pokušavali su hraniti ovce i ranije splećinom. I kada je Reč došla, toliko su bili navikli na splećinu

da nisu prepoznali Reč. A tako je i danas, kada je ista stvar potvrđena i dokazana da će Bog učiniti određenu stvar. Tada su se toliko navikli na splačinu te se hranili splačinom da vi...pa, niste ni razgovarali s njima, jednostavno je neće slušati, to je sve. Pas... Biblija kaže: „Kao što se pas vraća svojoj bljuvotini i svinja svom blatu, tako i oni.“

Čujete Reč i vratite se odmah nazad u isto staro blato! I kažete: „Ah, to je fanatizam. Ne verujem tako nešto.“

66 Bog...ovce čine isto danas, moraju verovati u prehranu Rečju. One neće prihvatiti nikakvu drugu prehranu. Ne možete im dati crkvenu prehranu, pravim ovcama. Ne! Ne! Idite da im kažete: „Sada pogledajte, svi ćemo mi biti zajedno. Dakle, Isus je molio da bismo svi mi mogli biti jedno.“ Nedavno ste čuli upravo istu stvar u Tucsonu, pre nekoliko dana, ali to je laž! Isus nikad nije molio... Kako je On... Kako možete učiniti da Reč osuđuje Sebe? Da se okrenula protiv Sebe, onda Bog nije ništa više od ijednog drugog čoveka.

Isus je rekao: „Kako mogu dvojica ići zajedno, osim ako se ne slože?“ Kako ćete uzeti metodiste, baptiste, prezviterijance i katolike te ih ugurati sve zajedno i da postanu jedno? Vi biste mogli biti jedno pod autoritetom čoveka, ali Isus je rekao: „Da bi oni bili jedno kao-kao što smo Ja i Ti jedno.“ Dakle, On želi da svi mi budemo jedno u Njemu, koji jeste Reč! Amen! Eto ga: „Jedno sa Ocem.“ A Otac jeste Sin, to je isto. A isto je i Reč, manifestovana Reč koja se manifestuje u ovom danu kao što se manifestovala i u bilo kojem drugom danu da biste mogli biti jedno.

67 Primetite, On je rekao: „Kao što je Mene poslao Otac, tako i Ja šaljem vas.“ Otac koji je poslao Njega, ušao je u Njega da bi potvrdio Reč. I taj isti Isus koji šalje Svoje ljude, ulazi u Svoje ljude koje šalje i kaže: „Činićete dela koja Ja činim.“ Sigurno, On je molio da bi mi mogli biti jedno: jedno sa Njim, ne jedno sa organizacijom. Ne jedno sa sistemom, nego jedno sa Bogom. Jer Bog u Svojoj Reči jeste jedno, i Isus i Bog bili su jedno, i vi i ja i Reč moramo biti jedno. Tako je. Mi moramo biti jedno u skladu sa Reči. Ne ono šta neko drugi kaže, to nije samovoljno tumačenje. Primitite je, ono šta Ona kaže te je verujte i Bog će je potvrditi i dokazati da je istina. Mislite li da je Ona samo za učenike: uzmite Njegovu Reč za to, isprobajte jednom i vidite. Videćete da će delovati za vas jednako kao što je On obećao. Da, gospodine!

One se neće hraniti splačinom, moraju imati ovčiju prehranu. Jovan 10 to kaže: „Moje ovce poznaju Moj Glas.“ I ako On jeste Reč, onda kakav Glas On ima? „Moje ovce poznaju Moj glas i tuđinca neće slediti.“ Razumete? Isus je rekao: „Glas tuđinca neće slediti.“ Zato Njegove ovce ne slede glas tuđinca. Neće ih slediti.

Proroci, pastiri i ovce, svi svedoče o dolasku.

68 Sada vidite nepromenljivog Boga u Njegovim nepromenljivim planovima Njegove Reči u ovom danu. Sada samo razmislite nekoliko trenutaka: nepromenljiva Reč.

Dakle pogledajte! Da-da je Mojsije došao sa Nojevom porukom, to ne bi delovalo. Da je Jovan Krstitelj došao sa Mojsijevom porukom, to ne bi delovalo. Da je Isus došao sa Mojsijevom ili Nojevom porukom, to ne bi delovalo. I da je Wesley došao sa Lutherovom porukom, to ne bi delovalo. Da pentakostalci dođu s Weslijevom porukom, to ne bi delovalo, upravo smo čuli to svedočanstvo. Dakle, Bog se samo nastavi kretati. Samo posmatrajte Reč, vidite gde smo.

69 Dakle, zašto prva najava pastira ne bi trebala... Ako su svi ti proroci, svi ti veliki ljudi bili pastiri, pa zašto bi Bog (Nepromenljivi) trebao menjati Svoju metodu upravo ovde i doneti je teolozima? To su bili pastiri. Dolazak savršenog Jagnjeta, žrtve za greh, trebao je doći pastirima.

Pastir poznaje svoje ovce bolje nego iko drugi. Niko ne poznaje ovce poput pastira, on je u tome iskusan. Takođe je znao kakvu će hranu jesti. Oni... znao je šta će ovce jesti i on poznaje svoje ovce po onome što jedu. Kada biste videli ovce da izlaze na smetlište te počnu jesti splačine, rekli biste: „Uklonite taj otpad.“ Razumete? Dakle, Bog je znao kuda ih poslati.

70 Sada ukažimo na jednog od Jahvinih velikih proroka pastira kako bi potvrdili da je Bog bio u tim prorocima pod ovčijom kožom. Pazite sada. Prvo ćemo ukazati na Mojsija. Pogledajmo ga. Njegova služba pokazaće nam Jahvu u Njegovom proroku pastiru. Sada ćemo uzeti možda samo jednog, ako imamo vremena, otprilike sledećih deset minuta. Uzećemo dvojicu, ali možda će ovaj biti dovoljan.

Mojsije; Jahve se ovde manifestuje u ovom proroku pastiru. Bila su mu dana tri dara da potvrdi svoju službu te pozove starešine Izraela i faraona. Primetite sada ovog proroka pastira. On uvek daje Svojim prorocima natprirodan znak da potvrdi da je to bio Bog u njima, jer ne može biti prisutnost Božija bez da se događaju natprirodne stvari. Nikada se Jahve nije ni pojavio bez da Ga sledi natprirodno. To mora biti. Tako je On Sebe uvek potvrdio da je bio sa tim prorocima, potvrđivanjem onoga o čemu su oni prorokovali, ako je bilo u skladu sa Njegovom Reči.

71 Dakle, prvi-prvi znak koji je On dao...ovom proroku pastiru (gledajte), pretvorio je njegov štap u

zmiju.

Drugi: njegova je ruka postala gubava.

Treći: uzeti vodu iz reke Nil u Egiptu i pretvoriti je u krv.

Dakle, On mu je dao tri znaka da potvrdi Egiptu a i Izraelu, da je on bio Božija izgovorena Reč.

Dakle, zapamtite, Mojsije je izgovorio u stvaranje! Tako je. Uzeo je pesak i bacio ga gore u vazduh te rekao: „Neka dođu buve“, i buve su došle. Rekao je: „Neka dođu muve“, i muve su došle. „Neka dođu žabe“, i žabe su došle. Doveo ih je u stvaranje! Dakle, čovek ne može stvoriti, ali od početka to nije bio čovek. Bio je to Jahve u Svom proroku pastiru! Amen!

72 Pogledajte! Treći znak koji mu je On dao nije bio povezan sa njegovim zanimanjem niti je bio povezan sa njegovom osobom, njegov treći znak. Primetite, prva dva znaka su povezana s njim, sa samim njim i njegovim zanimanjem. I bila su jedina dva znaka za koje Biblija kaže da su imali glas. Treći znak nije imao glas. Ali dva znaka koja su dana od njega lično, i za njegov narod, imali su glas. Ali treći znak, sada primetite, bio je dan...znak, treći znak, bio je znak smrti: voda se pretvara u krv. Kada bi se vaša-kada bi se vaša-kada bi se vaša krv pretvorila u vodu, onda biste umrli. A tamo gde je krv, prolivena krv, je znak smrti; tako da je on bio za faraona. Treći je trebao pretvoriti vodu Nila u krv, trebao pokazati-pokazati njegovu Poruku faraonu da naš Bog jeste Bog nad Nilom, nad bogom Nila. On jeste Bog nad svime i doneće smrt tom narodu. I to je bio znak krvi. O! Direktni znak smrti: krv!

73 Ali druga su dva imali glasove proroštva. (Ja-ja-nadam se da sada čitate između redova šta govorim.) Ali druga su dva znaka imali glasove proroštva za Izrael o njegovoj budućnosti. (Pa, vi koji ste bili na planini nedavno, kada je kamen bio bačen gore.)

Dakle, i ide...promeniće prirodu da bi delovala za njih. Pogledajte sada štap, pogledajte zmiju, pogledajte Crveno more i sve šta je On učinio. Pogledajte taj pastirski štap kako im priprema put da prođu. Taj štap koji je bio u pastirskoj ruci zaobišao je svaki delić teologije i sve što su sveštenici rekli i taj ih je pastirski štap vodio pravo dalje kroz sve što je nemoguće (čoveku). Kada je faraon pokušao misliti da je lava izbila u planinama i pomutila vodu, potom je pretvorila u krv, tada je Bog zapljusnuo ogranj s neba. I zapljusnuo je tuču s neba i On-On je zapljusnuo vaši na zemlju i sve ostalo.

74 Kako je On to učinio? Tim pastirskim štapom, ne udžbenikom. Ne teološkom idejom, nego pastirskim štapom! Dolazimo do toga za trenutak: učinio je to pastirskim štapom. Ne denominacijskim molitvenikom, nego pastirskim štapom. Pastirski štap je vodio njegove ovce raščišćavajući put dok su išli prema obećanoj Reči u zemlju. Kako je danas to predivno da pastirski štap i danas vodi Njegove ovce u obećanu zemlju zaobilazeći svu teologiju i sve ostalo ovoga sveta, i stvari sveta, i denominacije, sve, otvara put i dokazuje da Njegova Reč jeste Istina; pastirski štap nastavlja dalje.

75 I primetite, taj isti pastirski štap koji je vodio ovce... Verujete li to? On je sigurno vodio ovce, izbavio ih iz Egipta s tim štapom u svojoj ruci. Mogli bismo puno više reći o tome. Ali dotičemo glavne događaje: on je vodio ovce i poslao sud na one koji su Ga odbacili! Isti štap koji je jednima postao blagoslov, drugima je postao prokletstvo. Iste vode (Nojeva propovedanja) koje su ih spasile, osudile su svet. Isti štap koji je vodio Izrael u obećanu zemlju, osudio je one koji su odbili slediti proroka pastira. Tako je, postao je štap suda.

Priroda; primetite kako se Bog izražava u Svojoj prirodi. Kada bismo samo imali vremena. Napisao sam belešku: Bog se izražava u Svojoj prirodi. Nemamo vremena to dokazati.

76 Ali dokazuje kasnije medenom zmijom na pastirskom štapu (oko kojeg je omotao tu zmiju u pustari), to govori o dolasku istinskog pomirenja za bolest i greh.

Sam taj štap pretvorio se u zmiju pred faraonom i taj isti faraon pokušao je to imitirati pomoću vračeva. A tako čine današnji savremeni faraoni i takozvani vernici, telesni imitatori Poruke, pokušavaju imitirati istu stvar ne znajući odakle dolazi te je guraju u tako nešto denominacijsko kada je Ona slobodna od toga kao i vazduh koji se ne može zarobiti. Sigurno! Ali pokušavaju imitirati, imitiraju.

Ali primetite, isti pastirski štap pojeo je druge zmije. Gde su bile te zmije? Bile su štapovi na tlu, a samo je jedan štap bio podignut. „I nebo i zemlja će proći“, rekao je Isus, „ali Moja Reč neće proći.“ Govori o dolasku istinskog pomirenja za greh.

77 Takođe, budućnost Izraela je predstavljena...a ovde sam govorio o Izraelu, dakle, u budućnosti. Tamo im je bilo ponuđeno izbavljenje od ropstva smrti po proroku pastiru. Njih je izveo iz ropstva prorok pastir sa štapom. Razumete? To je govorilo o Izraelovom budućem Izbavitelju od smrti i pakla po proroku Pastiru, o kojem ćemo govoriti.

Dakle, na sve to...sve kao što znamo, Izrael nije primio Reč proroka pastira, sav Izrael nije To primio. Dakle, primetite, prigovarali su. „O“, kada je činio čudesa, „bio je veliki čovek“, ali kada se radilo o

njegovoj Poruci, „to je bilo drugačije.“ Svi veliki znaci slede dolazak nove poruke. Znamo to. U pustinji su prigovarali, u pustinji, i pomrlo ih je na hiljade. Iskreno, samo je bilo dvoje njih koji su ikad prešli preko, koji su bili spašeni od dva ipo miliona, dvoje od dva ipo miliona.

Kažete: „To... Šta se dogodilo s njima?“ Večno su izgubljeni.

„Svi oni, brate Branhame?“ Isus je tako rekao.

Rekli su: „Očevi su naši jeli manu u pustinji i pili iz Stene.“

A On... Isus je rekao: "I svi su oni pomrli", večno odvojeni, razumete, sve i jedan.

78 Primitite, prigovarali su za Božiji pribavljeni put, što je bio razlog zašto su pomrli. (Sada pažljivo, nemojte propustiti ovih poslednjih nekoliko napomena.) Prigovarali su! Zbog toga su pomrli u pustinji, prigovarali su za Božiji pribavljeni put: Poruci jednog čoveka, proroka, vodstvu jednog čoveka. Recite mi kada je Bog uopšte upotrebio grupu za vodstvo. Nećete to naći u Bibliji. Jedan čovek, oni... Reč je došla Mojsiju!

Korej; svi mi znamo da ih je on okupio oko sebe i prigovorio za Boga da je nepravedan što čini tako nešto, što postavlja jednog čoveka sa Porukom. Rekao je: „Svi smo mi sveti. Zašto ne možemo imati denominaciju? I zašto ne možemo imati...ovo uspostaviti i ovo učiniti i ono učiniti?“

Bog je rekao Mojsiju: „Odvoji se od njih, dosta Mi je toga.“ I zapamtite, Judina poslanica govori istu stvar u poslednjim danima. Tako je: „U protivljenju Korejevu propadoše.“ Takođe znamo šta se dogodilo Koreju i-i ostalima koji su posumnjali u Božiju Reč i Božiju mudrost o tom vodstvu jednog čoveka: sve i jedan od njih je izginuo.

79 Sada ćemo primetiti da Bog u proroku pastiru pokazuje Svoje buduće planove glasom sledećeg znaka. Pogledajte sada. Vidimo to tamo, sada posmatrajmo u sledećem znaku.

Dakle, primitite, on je bio poslan svojoj braći u zarobljeništvu, u ropstvu, sa Porukom izbavljenja, od Boga danim znakom da bi dokazao Njegova potraživanja. Izrael je krenuo za njegovom Porukom, verovali su je, sve i jedan od njih, ali u vreme večeri... Pošli su za njegovim čudesima, ali u vreme večeri kada su...on izneo svoju Poruku: „To je bilo drugačije.“ Svi koji nisu verovali tu Poruku, pomrli su. Tako je. Kakva je bila Poruka? Poruka je bila o nadolazećem sudu. Uveče, u vreme večeri, Bog je prošao izraelskim taborom da vidi veruje li narod Poruci Njegovog proroka pastira i svi koji je nisu verovali, izginuli su.

80 Sada primitite, samo za nekoliko trenutaka prenećemo to na velikog Pastira. Razumete? Primitite službu velikog proroka Pastira. Po Njegovim čudesima, svaka je crkva bila otvorena i htela Ga primiti. Želeli su da njihovi bolesni budu isceljeni. Želeli su činiti velike stvari. Njegova popularnost bila je velika. Ali kada je došlo vreme večeri, jednoga dana nakon što je pretvorio vodu u vino, i nahranio hiljade hlebom, i činio čudesa, seo je i počeo razgovarati s njima. I rekao im je: „Ja i Moj Otac smo jedno. [Prazno mesto na kaseti - urednik] Zašto kažete: 'Pokaži nam Oca'?“

„O, brate! Ovaj se čovek izjednačuje sa Bogom?“ To je bilo previše za njihovo crkveno mišljenje. Ali bila je Istina, jeste! Razumete? Ali kada su to učinili, mnogi Ga nisu sledili.

Tada se On okrenuo i rekao: „Ako ne jedete telo Sina čovečijeg i ne pijete Njegovu Krv, nemate Život u sebi.“

Dakle, šta mislite da bi pomislila pametna, intelektualna osoba? Zamišljam kako su se sveštenici, koji su Ga primili u hram, veoma-veoma posramili što su Ga primili tamo. „Pomisliti da bi čovek ustao i rekao tako nešto: 'Ako vi ljudi ne jedete Moje telo i ne pijete Moju Krv.'“ Rekli su: „Ovaj je čovek vampir, razumete: 'Jedete Moje Telo i pijete...' Pa, on je kanibal. Vi dobri, racionalni ljudi ćete...udaljćete se od takvog ludaka.“

On To nikada nije objasnio, samo je To rekao! Učinio je to da bi se spotakli, da bi odvojio Svoje ovce od jaraca. Učinio je to kako bi ih se rešio. I tada niko nije hteo sarađivati s Njim. Od tada nadalje nisu imali nikakvu saradnju. Razumete?

81 Primitite, u vreme večeri Bog je prošao kroz tabore te je video ko je verovao. I učinio je istu stvar u danima velikog Pastira. Primitite službu velikog proroka Pastira, ali primitite i ovo: za vernike Njegove Poruke, ali ne... Ovu večernju Poruku, nisu je hteli verovati. Nisu hteli verovati da On jeste Bog. Hteli su Ga učiniti dobrim čovekom. Hteli su Ga učiniti prorokom. On je bio dobar čovek i bio je Prorok, ali bio je više od toga. To je uobičajeno naučavanje i danas da je On samo dobar čovek, da je bio Prorok. On nije bio ništa manje od Emanuela! Bio je Bog manifestovan u Isusu Hristu, Njegovom Sinu, što čini Njega i Oca jednim. To je sve što je On mogao biti.

82 Zaharija 14:7, mogu ovo reći, govori o večernjim Svetlima i Poruci ponovo na kraju vremena. Jeste li to primetili? Mnogi koji su sledili Mojsija videli su Vatrene Stub koji ga je identifikovao na planini Sinaj. On

je svedočio i govorio o tom Vatrenom Stubu koji je bio u grmu te mu rekao tu Poruku, mnogi od njih To nisu hteli verovati. Ali mnogi koji su ga sledili iz Egipta (izašli iz tog sveta i prešli more odvajanja i otišli u pustinju), videli su kako isti Vatrene Stub (o kojem je on govorio) potvrđuje da taj prorok pastir jeste pastir ovaca. Videli su Ga i mnogi od njih i dalje To nisu verovali nakon što su Ga videli.

83 Primitite kako je ponovo nepromenljivi Bog, veliki Pastir prorok, doveo one koji su ostali s Njim i Njegovom službom na Maslinsku goru, veliki Prorok pastir, Taj o kojem govorimo: Isus. Videli su i čuli kako je Njega potvrdio Otac (taj isti Vatrene Stub), koji je potvrdio Mojsija.

Isti Bog o kojem je govorio Mojsije, došao je nad Mojsijem te dokazao Vatrenim Stubom da On jeste Jahve koji je vodio Mojsija. Bog je bio u Svom proroku pastiru.

Ovde On uzima drugog proroka pastira, velikog Proroka, istinsku Ovcu, Isusa, i bira tri čoveka te ih dovodi na vrh Maslinske gore i tamo potvrđuje Isusa. I čak se odvojio od svih ostalih ljudi, rekao je: „Ovo je Moj ljubljani Sin, Njega slušajte!“ I kada su podigli pogled, nisu videli nikoga osim Isusa. Tako je. On je bio Taj. Dakle, to je time rešeno što se mene tiče. Razumete?

84 [Prazno mesto na kaseti. - urednik]... Šekina [Prazno mesto na kaseti.]... lice. Mojsije je bio u prisutnosti Šekina na planini Sinaj. Promenilo mu je lice. Kada je sišao, morao je prekriti svoje lice velom, prorok pastir Mojsije, u kojem je bio deo Jahve, samo deo, svoje lice. Imao je Reč u ustima.

Ali primitite kada je veliki Pastir bio u prisutnosti Šekina. Šta je to učinilo? Promenilo je Njegov celi izgled. On nije bio samo deo Boga, bio je u potpunosti Bog! Bio je Emanuel.

Zašto su morali biti pastiri?

85 Pogledajte! Dakle, vidite li, svemogućí Bog ophodi...tačnije, ocrtava se u Mojsiju, proroku pastiru. Pogledajte kako se Bog obznanio. (Ovo je moja poslednja napomena.) Vidite kako On stoji pomazan u prisutnosti Vatrene Stuba! Niko nije na planini uopšte osim Mojsija i Jahve. Amen! Amen znači: „Neka bude tako.“

Pogledajte! „Stavi ruku u svoja nedra!“ Ali posmatrajte sada drugi znak sa glasom. „Stavi svoju ruku u nedra.“ Nemamo razloga verovati da je Mojsije bio levak, pa morao je staviti desnu ruku u svoja nedra, jer većina ljudi jesu dešnjaci. Stavio je svoju desnu ruku... Pogledajte sada! Kakvu sliku vidimo ovde: Jahve u Mojsiju, proroku pastiru! Mojsije predstavlja Boga jer Bog je bio u Mojsiju. Posmatrajte kako stavlja svoju... „Ruku u svoja nedra.“ Kakav znak!

86 Dakle, stoji, drži svoju desnu ruku na srcu (ovako stoji) gde su skrivene tajne otkupljenja bile skrivene od postanka sveta. Evo zašto pastiri. Isus je Božija desnica, svi znamo. Evo Mojsije Ga tačno ocrtava. Čuvao je tajne Oca i pokazao ih je nama. Primitite, posmatrajte kako izvlači iz nedara svoju desnu ruku udarenu smrtonosnom gubom. Pokazao je šta će Bog učiniti sa Svojom Desnicom. Primitite, guba je neizlečiva. Primitite ponovo, nije bila samo obična guba, bila je u svom poslednjem stadijumu, bela kao sneg; njegova je ruka bila udarena sa strašnom bolešću. Kako se Mojsije morao osećati kada je izvukao svoju desnu ruku od svog srca, iz svojih nedara, a njegova ruka bila udarena gubom! Guba simbolizuje greh, neizlečiv, a posebno u svom poslednjem stadijumu.

87 I, braćo, tamo je svet bio kada je Bog izvukao Svoju Desnicu iz Svojih nedara! Svet je bio udaren smrtonosnom gubom, a ona je apsolutno neizlečiva. Tako je i večeras, jer neće primiti lek. Lek je načinjen na Golgoti, ali ljudi žele uzeti nekakav recept koji je propisao čovek umesto Božijeg recepta za greh.

Primitite, nije se pojavila postepeno, kakav i jeste tok gube, nego odjednom! Kada je izvukao ruku, bila je udarena, bila je potpuno gubava. Primitite šta je Bog rekao: „Dakle, nećeš postepeno ući u greh, nego onoga dana kada budeš s njega jeo, taj dan ćeš umreti.“ I to jeste tako: „Onoga dana kada budeš s njega jeo.“

88 Primitite, to je bio prorok pastir koji je udario samog sebe. Po Božijoj zapovesti uzeo je i stavio vlastitu ruku u svoja nedra te je izvukao udarenu gubom. Prorok pastir je sam to učinio. I veliki Prorok Pastir, Isus, Sam je to učinio: „Polažem Svoj život, niko Mi ga ne oduzima.“ On je bio veliki Pastir, veliki Prorok Pastir: „Niko Mi ga ne oduzima, činim to Sam.“ Primitite, nije došlo postepeno, došlo je u trenutku. Sam veliki Pastir uzeo je našu krivicu i udario Sebe, uzeo je naše grehe te ih stavio na Sebe. Nije ni čudo što je pesnik napisao:

Između otapajućih stena i mračnog neba,
Moj je Spasitelj pognuo Svoju glavu i umro,
Zastor koji se otvorio otkrio je put
K nebeskoj radosti i beskrajnom danu.

89 Ta je tajna bila u Božijim nedrima sve te godine prekrivena Njegovom desnicom, Isusom. Veliki Pastir uzeo je na Sebe našu krivicu za nas. U Isaiji 53:6 je rečeno: „On beše ranjen za naše prestupe. Satrt za naše opačine. Kazna za naš mir beše na Njemu. Njegovim ranama smo isceljeni.” Tajna Božijeg isceljenja nalazila se u nedrima Isusa Hrista, ili Boga, On je bio zdesna Bogu; to je jedina Ovca koja je u Svojim nedrima čuvala tajnu. Iz tog se razloga Time nagoveštava da je uvek morala biti ovca! Prvo je bila ovca, poslednje je bila Ovca. Iz tog je razloga morala doći pastiru koji zna kako se brinuti o svojoj Ovcu. Shvatate li To? Primetite: „On beše ranjen za naše prestupe, satrt za naše opačine, kazna za naš mir beše na Njemu.”

90 Primetite, došla je brzo i nestala brzo, čim je desnica bila izvučena iz nedara po drugi put. Smrtonosna bolest je nestala kada je izvukao po drugi put. I kada je veliki Pastir, Prorok Ovaca, kada je rekao... Na krstu Golgote, kada je On platio kaznu za greh za sve nas, rekao je: „Dovršeno je.” Greh je bio gotov, kazna bila plaćena, dugovi bili rešeni! Nije trebalo godinu dana niti na kraju da usledi u danima nekog reformatora ili tako nešto, bilo je dovršeno upravo tada!

91 Greh je došao u trenutku prestupom Božijeg zakona, kršenjem jedne Reči. Večeras, moja braćo, vaša duša je nad paklom na lancu. I taj lanac nije neko teološko seminarsko naučavanje, taj lanac nije neka denominacija ili neko crkveno verovanje po kojem živite, taj lanac je Božija Reč! Isus je dao ljudskom rodu da živi po Njegovoj Reči, a Eva je slomila samo jednu malu Njenu kariku. A...svaki lanac nije jači od svoje najslabije karike. Kada oduzmete jednu Reč... To je bilo na početku Knjige.

Isus je došao u sredini Knjige, rekao je: „Neće čovek živeti samo o hlebu, nego o svakoj Reči koja izlazi iz usta Božijih.” To je bilo u sredini Knjige.

U poslednjoj Knjizi, On je rekao: „Ko god oduzme jednu Reč (pogrešno tumači jednu Reč), oduzme jednu Reč odavde, oduzeću mu njegov deo iz Knjige života.” Vi prolazite nad paklom viseći na Božijoj Reči. Ne dopustite da vam neko ugura nešto što nije TAKO KAŽE GOSPOD!

92 O, vidim... Pa, kažu: „Sigurno, sve smo učinili. Sve smo učinili!” Tako su možda veliki sveštenici i oni mislili u danima velikog Pastira. Tako je i Eva mislila. Tako joj je Sotona rekao: „Sigurno Bog to neće učiniti.” Ali On je to učinio jer je rekao da hoće. I iz tog će razloga ponovo to učiniti danas.

Nije ni čudo što je On rekao: „Kao što je bilo u dane Nojeve, kada je osam duša bilo spašeno vodom, tako će biti u dolasku Sina čovečijeg.” Vidite, vrlo malo njih: „Jer uska su vrata i uzak je put koji vodi u Život i malo će ih biti koji će ih naći.” Tako je. „Jer prostran je put koji vodi u propast, mnogi će njime poći.”

93 Kada je bio udaren veliki Pastir, veliki Prorok Ovaca, kada je bio udaren tamo nazad, rekao je: „Dovršeno je!” I toga trenutka, čim je bio udaren taj Pastir, to je bilo dovršeno. Greh je bio rešen, više nije bilo greha. Bili su čisti, kazna je bila plaćena. Vernicima čija su imena bila zapisana u Knjizi Života, predodređenima od postanka sveta, to je bilo dovršeno toga istoga trenutka kada je Isus rekao da je dovršeno. On, taj veliki Pastir, došao je po Svoje ovce. Bilo je dovršeno, Božija desnica bila je izvučena iz Njegovih nedara, bila je udarena. Zatim ju je na Uskrs vratio (amen), podigao je ponovo u Svoja nedra te je pružio tebi i meni u obličju Njegove Reči da bi nas otkupio nazad u prvobitni vrt iz kojeg nas je greh izveo. Skrivena tajna Njegovog velikog srca bila je otkrivena po Proroku Pastiru. Bila je otkrivena po Pastiru, Proroku pastiru.

94 Nije čudo da su gore poskakivale i klicale u taj dan. Nije čudo da je sunce sakrilo svoje lice i klicalo od radosti. Nije čudo da se sva priroda opustila, vetar potresao drveća da su se potresala i potresala, i radovala, i poskakivala. Videli su kako Prorok pastir na gori otkupljuje svako ime u Knjizi Života. I videli su da je njihova vlastita priroda bila otkupljena! Klicali su i poskakivali. I u svetu je nastao potres. I planine su se raspukle i stene su padale. I sunce je zašlo. I-i sve se dogodilo. Kao na svakom skupu kada vam Pastir otkrije da je to dovršeno! Tamo...

95 Video sam razdoblja poskakivanja i razdoblja radosti, ali nikoga nije povredilo. Planine su tutnjale, a oni...sunce je zašlo i sve se to dogodilo, ali nikoga nije povredilo. I video sam skupove na kojima je Božija sila otkrivena ljudima da su oslobođeni od sveta i stvari sveta, i radost Gospodnja ispunila je zajednicu. Stajali su i vrištali i plakali i klicali iz sveg glasa za slavu Božiju. Nikad nisam video ništa nedolično, uvek su bili u ispravnom poretku jer su prepoznali da je njihovo ime bilo zapisano u Jagnjetovoj Knjizi Života pre postanka sveta. Veliki Prorok pastir doneo im je Poruku i bili su oslobođeni: Prorok pastir. Bez obzira šta su druge crkvene oblasti govorile o Njemu, znali su šta se dogodilo. Baš kao što su to činili pastiri tamo nazad, znali su šta se dogodilo.

96 Niko nema pravo doći za svetu propovedaonicu propovedati Reč dok ne učini onako kako je Mojsije učinio, susretne se sa Bogom na takvim temeljima da nijedan teolog To ne može osporiti. Mojsije je bio tamo! Bez obzira koliko su izraelski glasnici govorili: „O, to je besmislica, samo si zamišljao da si to video, besmislica je”, ne biste mu mogli To oduzeti, on je znao! Bio je tamo! Bio je taj koji je to iskusio! I niko sa teološkim diplomom ili nekim doktoratom nema pravo za propovedaonicom izjaviti Poruku Isusa Hrista dok

se prvo nije susreo sa Bogom licem u lice u Vatrenom Stubu. Nema pravo nazvati se glasnikom, jer svi teolozi u svetu ne bi vam mogli To osporiti. To ste iskusili! Bili ste tamo, znate o Tome. Nije bitno šta neko drugi kaže ili koliko mogu govoriti: „Ti dani su prošli, to nije tako“, vi...to ste iskusili i u skladu je sa Reči.

97 Da, iz tog je razloga Mojsije znao da je taj Glas koji mu je govorio bio Glas Reči. Znao je da je Bog rekao Abrahamu: „Tvoje će potomstvo boraviti tamo četiristo godina, ali Ja ću ih izbaviti.“ I znao je da je četiristo godina isteklo te je bio pozvan da to učini.

Muškarci i žene, Bog je obećao u ovim poslednjim danima da će izliti Svoga Duha na svako telo. Obećao je da će poslati krštenje Duhom Svetim te će pozvati Nevestu bez mrlje i nabora. On je obećao to učiniti, On će to i učiniti. Ne slušajte te pastire plaćenike, oni će vas zvesti. Duh Sveti je Pastir, hrani vas ovčijom hranom iz ove Reči. Ona uvek dolazi po Pastiru. On je naš Pastir. Slušajte Njega, vi ste ovce iz Njegovog stada; ako jeste, čujete Njegov Glas. Ne šta neko drugi kaže, čujete ono šta On kaže. Glas tuđinca, ne znate ništa o tome.

98 O, slušajte silnog Proroka pastira kako ponovo tumači te im iznosi. Jovan, kada je stajao u reci Jordan, pogledajte šta je rekao. Stajao je tamo propovedajući, rekao je: „Dolazi čas...”

Primitite, Jovan je bio sin sveštenika. Oni su uvek sledili očeve stope, tako smo dobili svoja imena. Po onome šta su činili, davali su im imena. A Jovan je trebao biti sveštenik poput svog oca.

I znate, ta majka kada je začela, nakon što je Anđeo Gospodnji sreo njegovog oca Zahariju i otišao kući Elizabeti, a ona je već bila šest meseci u... da postane majka. Ali u njoj još nije bilo oživelo, bila je preplašena jer se dete nije micalo. To nije bilo normalno.

99 I Duh Sveti, Anđeo Gospodnji ukazao se Mariji i rekao joj je da će imati dete ne poznajući muškarca te joj je rekao o Elizabetinom stanju.

Ona je otišla gore u judejska brda da kaže to Elizabeti. I kada se sastala sa Elizabetom rekla joj je da će postati majka. A ona to nije mogla razumeti: „Ne poznajući muškarca.“ Ali, rekla je: „Duh Sveti me osenio i rekao da će ovo Sveto dete što će se od mene roditi biti nazvano 'Sinom Božijim' te ću Ga nazvati 'Isus.'“ I prvi put kada je ime Isus ikad bilo izgovoreno ljudskim usnama, malo mrtvo dete u utrobi svoje majke skočilo je od radosti i povikalo te je poskočilo u utrobi majke, a do tada nije oživelo.

Izgovoreno Ime Isusa Hrista oživelo je mrtvo dete. Šta bi trebalo učiniti u crkvi koja tvrdi da je nanovo rođena?

100 A mi sedimo kiseli kao kvрге na kiselom krastavcu te dopuštamo da se takve stvari nastavljaју. I bojite se ustati i svedočiti o svom uverenju i osuditi sve te besmislice, pokazati da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek. Vreme je Božića, uklonite te Deda Mrazove i tako nešto, uklonite te besmislice komercijalizacije. Gde ste čuli o Dedu Mrazu u Bibliji? To je rimska mitologija, uopšte nema ništa o tome, tako nešto ne postoji. Ne učite svoju decu takvim besmislicama. Kada im jednoga dana budete morali reći da je sve to bila izmišljena priča, a onda ste lagali svome detetu. I to će narušiti vaše svedočanstvo o Isusu Hristu, reći će: „Možda je i To isto.“ Vratite Isusa Hrista, velikog Proroka pastira u Božić gde i pripada.

101 Primitite, poslušajte ovog proroka, Jovana, dok stoji tamo. Svi mi znamo da je on bio veliki prorok pastir. Dakle, imao je poruku, Anđeo je znao da će predstaviti Isusa.

Dakle, on nije mogao otići na neki seminar. Rekli bi: „Pa, znaš da je doktor taj i taj pravi čovek da sada zauzme to mesto. Trebaš njega predstaviti. I znaš da baš...” Vidite, on se nije mogao mešati sa čovekom.

Rekli smo da je u dobi od devet godina otišao u pustinju pripremiti se pred Bogom. Odatle su dolazili pastiri. Primitite, njegova poruka nije bila kao u teologa, s nekakvim velikim, naduvanim izrazima nekog akademskog stepena. Rekao je: „O, naraštaju zmija.” Govori religioznom čoveku: „Gomilo zmija.” To je on video u pustinji, video je zmiju. Najsmrtonosnije što je mogao videti bila je zmija te je nazvao te sveštenike i propovednike i teologe toga dana gomilom zmija! Rekao je: „Ko li vas je upozorio za srdžbu što dolazi? Nemojte početi govoriti: 'Pripadamo ovome i pripadamo onome', jer kažem vam da Bog može od ovog kamenja podići decu Abrahamu.” Kamenja, što je i video u pustinji. „Već je sekira položena na koren drvetu.” To je video: zmije, drveće, pustinju. I, vidite, to je bila njegova poruka. Nije znao velike, naduvane reči nekog velikog doktora teologije (da bi mogao sve To objasniti), jednostavno je propovedao baš o stvarima prirode.

102 To je ono što ovde pokazujemo: pastirski štap, pastira, ovce, stvari prirode.

Šta je on uradio? Imao je veliku stvar da uradi, bio je taj koji će prepoznati Mesiju. Rekao je: „Kažem: 'On stoji ovde među vama sada. A ne prepoznajete Ga jer vas je teologija toliko svezala da ne

znate gde se nalazite.”

Jednoga dana došao je Isus, i on je rekao: „Evo dolazi Jagnje Božije koje odnosi greh sveta.” Jagnje! Haleluja! Istinsko pomirenje! Tu dolazi ono što je predstavljala svaka ovca od edenskog vrta, običan čovek koji hoda tamo dole.

103 Rekli su: „Jovane, kako si to znao? Nisam video ništa drugačije.”

„Ali svedočim: video sam Duh Božiji gde silazi kao golub i Glas je progovorio: 'Ovo je Moj ljubljani Sin, u Njemu mi je zadovoljstvo prebivati.'”

Posmatrajte, Golub i Jagnje. Razumete? Da. Šta da je bio...šta da je bilo nešto... Šta da je tamo stajao vuk? Pa, to se Jagnje ne bi moglo spustiti na...ili taj Golub... Bog simbolizuje Sebe golubom, najkrotkijom od svih nebeskih ptica; Svoga Sina ovcom, najkrotkijom od svih životinja na zemlji. Vidite, čista nebeska ptica, ne vrana, ne lešinar, nego golub. Ne svinja, nego jagnje. Nijedna se druga priroda ne bi zajedno uklopila.

I primetite, kada je Golub sišao na Jagnje, On Ga je vodio. Ne onako kako On hoće, nego onako kako Ga je Otac hteo voditi. Takvo je danas pravo jagnje. O božićne ovce, zar ne znate da Bog vodi samo po Svojoj Reči? To je Njegov štap.

104 Primetite, ništa se ne bi dogodilo, ali Jovan je rekao: „Ostali To nisu videli, ali svedočim: 'Ja sam To video.'” Predstavlja Ga: „Evo Jagnjeta Božijega koji odnosi grehe sveta.”

Sada mogu predstaviti svoju božićnu poruku, upravo dok završavam: „Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek.” To je to isto Jagnje. On je danas isto Jagnje kao što je bio tada. On je isti ovde kao što je bio i tamo, jer Njegova je Reč ista. „Gde god su dvoje ili troje okupljeni u Moje Ime, tamo sam Ja među njima.” Upravo je to On rekao. On se nikad ne menja, On je Bog, Reč. On se nikad ne menja; i dalje daje Svojim ovcima, te ih hrani po Svom Proroku Pastiru prvo Svojom ovčijom hranom. Ne teologe, Svoje ovce.

105 Oni neće... Kako je drugi mogu jesti. Ali mudri... Primetite ovo! Ali mudri i intelektualci, dobro obrazovani sveta i dalje žele govoriti da postoji Deda Mraz. I raznorazne izmišljotine i stvari koje proslavljaju, jer ne žele prihvatiti Njega, Reč; jer u njihovim denominacijama ne odgovara ukusu današnjih pastira plaćenika. Plaćenici crkvenih verovanja, koji će vas hteti ujediniti pod jednog jarca; ne verujte to! Vodiće vas do klaonice! Slušajte velikog Pastira koji je rođen u ovom mesecu pre hiljadu i devetsto godina. Onomad, pri Njegovoj Poruci došli su istinski pastiri koji su znali kako se brinuti o ovcima.

Primetite, još uvek to žele. Ne žele je prihvatiti danas baš isto kao što je nisu prihvatili onda, jer ne odgovara njihovom crkvenom ukusu. Iskrivljuju Reč i prilagode je njihovoj organizaciji, i ne žele propovedati Reč. Ne žele! Kažu: „Pa, to je bilo za vreme apostola. To ne znači to.” Znači upravo ono što Ona kaže, ne treba je niko...?...tumačiti njima.

106 Sada, u ovom času, pognimo svoje glave i srca prema zemaljskoj prašini te zaista požurimo ka jaslama da bi videli i primili Svetlo koje ova Reč donosi po Pastiru: velikom Proroku pastiru, Isusu Hristu, Sinu Božijem. Dugo sam vam govorio. Možda nisam pripremao svoje reči kao što bi trebao propovednik, ne pokušavam to učiniti. Pokušavam govoriti upravo onako kako mi On To daje.

Ali shvatate li zašto su morali biti pastiri? Drugi su bili obrazovani toliko drugačijom koncepcijom da ne bi To primili. I danas imamo raznorazne nadglednike, parohe, biskupe, sveštenike, kardinale, pape, sve u svetu da bi nas pokušali voditi. Ali Bog nam je dao Pastira i taj Pastir je Duh Sveti.

107 Poslušajte me sada. „Kada On...” (nije misao, On je lična zamenica) „Kada dođe On, Duh Sveti (Duh Istine), otkriće vam ove stvari koje sam vam govorio i navestiti vam ono što će doći.” To je veliki Pastir, to je Pastir kojeg je Isus ostavio. I Duh Sveti je napisao Bibliju, Biblija tako kaže: „Ljudi iz davnina, Duhom Svetim poneseni, napisali su Bibliju.” Dakle, da li bi vas mogao Duh Sveti odvući u crkveno verovanje? Da li bi vas mogao odvući-odvući u nešto što ova Reč ne kaže? Pa, to bi bilo potpuno nemoguće. Duh Sveti bi bio lažov ako bi rekao: „Ovo je ono što biste trebali učiniti”, te da se potom osvrne i kaže, „Ne, To je bila greška i činite šta crkva kaže.”

Dakle, ako ste slušali nešto drugo što vas je odvuklo od pravog, istinskog Pastira, koji će vas voditi ka Reči, Duhu Svetom, i nemate iskustvo, i nemate svedočanstvo Duha Svetoga u svom životu, bez kojeg...

108 Bog je jedan. Bog je jedini koji ima Večni Život i On jeste Večni Život. I sve što ima početak ima i kraj. I ako ste samo član crkve, to ima početak. Ali Božija Reč nema početak, Bog nema... I kada ste rođeni od Boga, rođeni od Reči, tada ste postali sinom Božijim, a vaše je ime stavljeno u Jagnjetovu knjigu života pre postanka sveta. I vas, boju kose koju imate, boju očiju koju imate, vaš stas, Bog vas je video pre postanka sveta. I On vas je video, ljudsko biće, kakvi jeste. Pa čak i ako prođe još milion godina, ništa vas ne može sprečiti da se vratite u tu savršenu sliku koju je Bog odredio za vas u

početku: „Moje ovce čuju Moj Glas, tuđinca neće slediti.“

109 I ako niste prihvatili taj večni Život večeras i gledate izmišljenu priču o malom detetu koji leži u jaslama i grupi mudraca okolo, nemojte verovati tako nešto. I da pokušavate misliti: „Pa, biću dobar. I učiniću ovo. I pridružiću se crkvi. I to je sve što trebam učiniti.“ Vi ste izgubljeni. Ako nemate večni Život, kako uopšte možete živeti zauvek?

Možete uzeti zrno kukuruza, ne zanima me koliko savršeno izgleda, možete čoveku... Nauka je proizvela jedan koji možete razdeliti: ima istu vlagu, isto jezgro, iste materije koje su u tom zrnu što je izraslo u polju, ista stvar. Možete ih staviti u laboratoriju i ne možete razlikovati jedan od drugoga: od jednog će se načiniti jednako dobar kukuruzni hleb kao i od drugog, od drugog će se načiniti iste kukuruzne pahuljice. Ali jedino kako ih možete razlikovati je zakopati ih. Onaj koji je načinio čovek ostaće tamo, istrunuće i nikad neće niknuti. Ali onaj koji je načinio Bog ima klicu života, ponovo će živeti.

110 Vi možete imitirati hrišćana, možete ići u crkvu kao hrišćanin, možete staviti svoje ime u knjigu kao hrišćanin, možete se pridružiti denominaciji kao hrišćanin, što bi bilo u redu, ali ako taj večni Život nije u vama za koji je taj dobar Pastir dao život da bi odvojio... Kada je Bog sišao na Pedeseticu, sišao je u vatrenoj kugli kao što je učinio na planini Sinaj, kao što je učinio prvom pastiru, Mojsiju. I kada je sišao, razdelio se u vatrene jezike koji su se spustili na svakoga od njih, Bog se razdelio u Svojim ljudima. I ako niste primili to što... Petar je to rekao: „Za vas je i za decu vašu, za one izdaleka.“

111 Prijatelji, ne slušajte nikakav teološki mit, nanovo se rodite. I kada se nanovo rodite, Duh koji je u vama je deo Boga i svedoči svaku Božiju Reč da jeste Istina. Ako nemate to iskustvo, požurimo sada ka jaslama, Reči. Požurimo ka Bibliji, daleko od tih ukrašenih teološki nazvanih crkava, ka pravim jaslama, ka Božijoj Reči u kojoj je obznanjen Mesija.

Pomolimo se sa svojim pognutim glavama.

112 Dragi Bože, to je sve što znam da kažem u ovom trenutku. Približavamo se Božiću, ulice su prepune muškaraca i žena, dečaka i devojčica, koji hrle, guraju se, pokušavaju kupiti poklon zauzvrat nekome ko će ih isto tako darivati. Mnogi ljudi koji se nazivaju hrišćanima napolju su na ulicama, kupuju cigarete, alkohol za božićne poklone. Bože, čini se kao da ih bacaju direktno u Tvoje lice, uče decu nekim izmišljotinama, rimskoj paganskoj teologiji o svetom Nikoli, nekakvom mitu koji je olako prihvaćen od strane sveta, a odbacuju pravog Hrista Božića, pravo Jagnje.

Bože, večeras molim, dok su naše glave spuštene prema prašini iz koje si nas doneo... Jednom si rekao Abrahamu, velikom proroku pastiru: „Izađi Abrahame i prebroj pesak koji je na morskoj obali.“

A on je odgovorio: „Neizbrojiv je, ne mogu ga prebrojati.“

Zatim si rekao: „Podigni pogled prema nebesima i prebroj zvezde.“ I on je znao da je to bilo nemoguće. I rekao si mu: „Toliko će biti tvoje seme.“ Gledamo tu poruku tom proroku pastiru: „Od zemaljske prašine do nebeskih zvezda“, da iako će nas smrt u našim smrtnim telima odvesti u prašinu, postoji Život koji nas može podići do zvezda.

113 Kao što si rekao Svom velikom proroku Danielu: „Ali oni koji poznaju svoga Boga u poslednjim danima preduzimaće poduhvate. I oni koji mnoge obrate pravednosti, zaseniće zvezde u veke vekova.“

Gospode Bože, veliki Stvoritelju, koji si toliko želeo doći na zemlju u obličju Isusa da bi čovek spoznao šta Bog jeste... I bio si Jedini koji je mogao preuzeti kaznu smrti; nijedan anđeo, nikakva zamena ne bi to mogla učiniti. Bio si Taj koji je postavio kaznu i samo si je Ti mogao ispravno ukloniti. I budući da si Duh, nisi mogao umreti. Ali postao si telom da bi mogao umreti i postati Jagnjetom, da bi mogao ukloniti greh Svojih otkupljenih, onih koje si morao otkupiti Svojom vlastitom Krvlju.

O, priča je toliko veličanstvena, Gospode, prolazi povrh glave mnogima. Misliti: „Mali Jahve leži u jaslama, morao je živeti kao dete. Mali Jahve rođen u štali. Mali Jahve igra se sa decom na ulici. Mali Jahve tinejdžer. Mali Jahve školarac. I Jahve, Silni.“ Bio si sve to. „I onđ, Jahve, Jagnje. Jahve, Prorok.“ A postao si sve to da bi mogao podneti kaznu greha te nam dati večni Život.

114 Oprosti nam, o Bože, nama jadnima, nedostojnim stvorenjima ovoga sveta. Postideli smo se večeras, Gospode, kada smo čitali šta si učinio za nas, a tako smo malo učinili zauzvrat. Kako si Ti došao u danima velikih religioznih vođa! Kako si hteo stajati i odražavati Reč Oca! Kako nisi činio kompromis sa njihovim teorijama! A danas se čini kao da nema nikoga ko želi istupiti i nazvati Reč i dalje Rečju, i bez kompromisa. Molimo Te, Bože, oprosti nam te stvari koje smo tako zanemarili. I daruj nam večeras, u našim srcima, dok Ti ih dajemo kao jaslje. I znamo da svaki put kada je razapeti Hrist prihvaćen, tu je i nanovo rođenje, tu je novorođena ovca, anđeli pevaju na nebesima. Anđeli ponovo pevaju nad jednim grešnikom koji se pokaje.

Molimo, Bože, ako večeras ovde ima nekih koji Te ne znaju kao istinski Božiji Dar, kao ličnog

Spasitelja, ne samo mentalnim shvatanjem, nego nanovo rođenjem (rođenjem od Tvoga Duha), neka bi Ga primili upravo sada, Gospode, sa svojim pognutim glavama. I ako ima takvih, Gospode, koji to nisu učinili, neka bi njihova srca sada primila radost i poput pastira iz davnina našli u jaslama svoga srca Reč, Mesiju; koji će im se potvrditi kao Duh Sveti, veliki Pastir ovoga dana. Molimo to u Isusovo Ime.

115 Dok su nam glave pognute, a verujem i naša srca pognuta, da li bi-da li bi moj dragi brate, iako si član crkve... I nadam se da te nisam povredio rekavši to što sam rekao. Ja... U redu je pripadati crkvi, trebali bismo to učiniti, ali, o brate, nemoj prihvatiti samo to, ti se moraš nanovo roditi. Tako je veliki Prorok pastir rekao: „Ti se moraš nanovo roditi.“ Rekao je to teologu: „Ti se moraš nanovo roditi.“

I kada ste nanovo rođeni, nije to samo zato što verujete. Kažu: „Rođen si kada poveruješ.“

Ali Biblija kaže: „I đavo veruje.“ Dakle, primetite, to nije to, to je iskustvo.

Kažete: „Pa, živeo sam dobrim životom.“

Tako su živeli i apostoli, ali nisu bili nanovo rođeni dok nisu primili Duha Svetoga. Nisu bili ni obraćeni dok nisu primili Duha Svetoga. Sećate li se večeri pre izdaje...ili u vreme izdaje, upravo pre nego li se izdaja dogodila? Isus je rekao Simonu Petru: „Kada se obratiš, učvrsti svoju braću.“ I Petar Ga je sledio tri ipo godine i izgonio zle duhove, i isceljivao bolesne, propovedao Evanđelje, a još uvek (po Reči) nije ni bio obraćen.

116 Dakle, da li biste želeli takvog Glasnika u svom srcu večeras? Ako-ako zaista želite Toga... Nije važno šta neko drugi kaže, To je istina, brate, sestro. Znam da je to istina. Dok je svaka glava pognuta i svako oko zatvoreno, da li biste podigli svoju ruku, ne meni, ja sam samo čovek, vaš brat, nego Hristu i rekli: „Ja To verujem. I zaista želim da je Hrist u mom srcu, pravi Hrist Božića“? Da li biste podigli svoju ruku sada? Bog vas blagoslovio. To je dobro. Bog vas blagoslovio, takođe. Bog vas blagoslovio. O, ruke su svuda.

Neka se to dogodi, brate; neka se to dogodi, sestro; neka se to dogodi, prijatelju; da se ispunite Božijim Duhom. Kakve to veze ima šta neko drugi kaže? Upamtite, to je vaš život. Možda ujutro ni ne budemo na zemlji, nemamo-nemamo jemstvo za život ništa više nego što sada imamo dah u svojim nozdrvama. Možda nikad ne učinimo sledeći dah, to je samo Božija milost. I kakva korist od toga, bez obzira koliko dobro živeli i šta...? Isus je rekao: „Ako se ko ne rodi nanovo, nikako neće ući unutra.“

117 Dakle, ja znam terminologiju onoga šta nanovo rođenje jeste, ali samo pogledajmo šta se dogodilo u Bibliji kada su oni bili nanovo rođeni. Petar je bio vernik, apostoli su bili vernici, ali nisu bili nanovo rođeni dok se Duh Sveti nije spustio na njih na Pedesetnici. Dakle, oni su se pitali šta se dogodilo i Petar je rekao sa ostalima: „Ljudi, Izraelci, neka vam je ovo znano: Isusa Nazarećanina, čoveka koga je Bog među vama potvrdio silnim znacima, delima i čudesima koja je Bog po Njemu učinio; Njega ste, po odlučenom naumu i predznanjem, bezakonitim rukama uhvatili i razapeli i mi smo Njegovi svedoci. On je ovo izlio što sada gledate i slušate, i to je po Pismu.“

I potom, kada su oni to čuli, probolo ih je u srcu i rekli su: „Ljudi i braćo, šta da uradimo da se spasimo?“

Petar im je rekao: „Pokajte se!“

118 Dakle, moj katolički prijatelju koji sediš ovde, a znam da vas četvoro ili petoro sedi ovde. Raspravljao sam o tome sa vašim sveštenikom, možda nije vaš sveštenik, ali jednim katoličkim sveštenikom, rekao je: „Isus je crkvi dao vlast da oprostí grehe; 'Onima kojima oprostite grehe, oprošteni su im; onima kojima grehe zadržite, zadržani su im.'“ To je istina. Ali pogledajmo kako su to učinili, kako su apostoli izvršili Njegovu zapovest, ne prema onome kako taj-kako taj sveštenik čini danas.

Ali šta je učinio prvi sveštenik, ako ga želite tako nazvati, Petar, koji je imao ključeve Kraljevstva, kako je rekao da to učini? Rekao je: „Pokajte se, svaki od vas i krstite se u Ime Isusa Hrista za oproštenje greha i primićete dar Duha Svetoga. Jer za vas je ovo obećanje i za decu vašu, i za one izdaleka koje god pozove Gospod, Bog naš.“ I ako Bog još uvek zove, isto je iskustvo i za vas ako ćete slediti isti recept. Ako ova zajednica To veruje, sa svojim pognutim glavama recite: „Amen.“ [Zajednica kaže: „Amen.“ - urednik] Dakle, sve manje od toga je suprotno Reči i nije u skladu sa Pastirom.

119 Gospode Isuse, oni su sada u Tvojim rukama. Molim da svako otvoreno srce večeras, koje nema Hrista, Mesiju... A Hrist je Reč, pomazana manifestovana Reč. I ako večeras ovde ima ijedno otvoreno srce koje nema tog Mesiju, pravi božićni Dar, jedini pravi božićni Dar koga je Bog darovao svetu, a objavio Ga svetu po pastirima, o Njegovom Jagnjetu, Pomirenju za greh... I ako je to srce otvoreno večeras, stavi u njega, Gospode, današnju Reč, Mesiju. Predajemo ih Tebi u Ime Isusa Hrista, Tvoga Sina. Amen.

120 Ljubite li Ga? Verujete li Mu? „Tražite najpre Kraljevstvo Božije i pravednost Njegovu, sve će vam se

ostalo nadodati.”

Prijatelji, pre nego završimo, želim reći ovo. Mnogo sam puta toliko pogrešno shvaćen. Imam Poruku od Boga i moram izneti tu Poruku bez obzira na sve. Znam da je pogrešno shvaćena. Da nije, onda ne bi bila Poruka od Boga, ne bi mogla biti. Previše je sumnji danas da se ne bi pogrešno shvatila. Verujem da Bog ima ljude u svakoj denominaciji i organizaciji u svetu i nije da sam protiv svoje braće. Došao sam ovde u Tucson pre tri godine i imao skup sa vama propovednicima gore kod brata Gilmorea i postavljeno mi je pitanje jesam li došao ovde da osnujem crkvu.

Rekao sam: “Ne, nikako. Došao sam ovde da vam pomognem.” Ali u tri godine još nisam bio pozvan. Ali svejedno sam ovde da vam pomognem. Ovde sam da vam se pridružim, ne da se sa vama pridružim organizacijama, nego da vam se pridružim i srcem preko Božije Reči da bi pokušao propovedati Evanđelje svakoj izgubljenoj duši i svakoj osobi u potrebi do koje dopiru naši glasovi.

Večeras svim svojim srcem, svime što je u meni prinosisim sebe Bogu. Nemam mnogo toga da dam: ne mogu doneti tamjan, smirnu i zlato jer ih nemam. Ali sve što imam u sebi što mi je Bog dao, ovaj život, posvećujem ga Njemu iznova večeras na jaslama Njegove Reči u svom srcu te Mu obećavam da ću stajati s tom Reči dopusti li mi živeti još godinu dana, verno koliko god mogu stajati, propovedati svaki deo Nje i verovati svaki deo Nje, tako mi Bog pomogao. Hoćete li učiniti isto sa mnom?

121 Primi nas, Gospode. Mi primamo Tvoj božićni Dar, Mesiju, pomazanu Reč koja potvrđuje Tvoju prisutnost s nama, Gospode, bez obzira na crkveno verovanje ili denominaciju. Nalazimo se danas u svetu koji se raspada, a veliki Mesija stoji ovde sa Svojim ispruženim rukama: Isus Hrist isti juče, danas i zauvek, koji je dao obećanja da će se u ovim poslednjim danima crkva tako organizovati da bi ušla u Laodikeju. I vidimo to danas, Gospode.

Šta možemo uraditi, dragi Bože? Šta mogu uraditi? Pomozi mi i ovim ostalim pastirima, Gospode, širom sveta, pastirima Reči, objaviti je, Gospode, u ovoj sledećoj godini. Pomozi nam, Gospode, mi molimo. Daj nam Svoju ljubav i Svoga Duha i Svoje Svetlo. Posvećujemo sebe večeras Tvojoj Reči i Tvom pozivu. U Ime Isusa Hrista primamo Tvoj božićni Dar: Božiju Reč postalu telom u nama. Amen.

122 Volim crkvene pesme. Pavle je rekao u Bibliji: „Kada pevam, pevam u Duhu. Propovedam li, propovedam u Duhu. Kada ja...šta god činim, činim sve u Ime Isusa Hrista.” Dakle, budući da vam je ovo bilo naporno... I ja-ja vas cenim. Dolazim s ovom Porukom. Ponekad se čini kao da je jednostavno ne želim reći, ali ipak sam-dužan sam, braćo. Ako to ne učinim, licemer sam. Ako to ne učinim, izdajica sam svoje vlastite savesti i svoje vlastite-vlastite vere u Božiju Reč. Moram to učiniti, ne da bih bio drugačiji, već da bih bio veran svom pozivu. I želim vam svima pomoći, želim učiniti sve što mogu.

Sada otpevajmo jedan od velikih hvalospeva svih vremena, toliko ga volim: „Ja Ga ljubim.” Znaite, verujem ako bismo Ga samo svi ljubili, učinili bismo ono što je On tražio da učinimo. „Kako Me zovete 'Gospode', a ne činite ono što vam zapovedim? Kako Me zovete 'Gospode', a potom ne činite ono što sam vam rekao?”

123 Da li biste radije slušali pastira plaćenika koji bi rekao: „Stavite svoje ime u knjigu i učlanite se, uzmite tu večeru Gospodnju, to recite i to je u redu”, kada je sam veliki Pastir rekao, „Ako se ko ne rodi nanovo, ne može ni videti Kraljevstvo nebesko”?

A pogledajte te obrazovane teologe toga dana, obrazovane! Sveti? Čisti život? Danas nemamo ništa s čim bi uporedili kako su oni živeli. I kako ih je nazvao veliki Pastir? Rekao je: „Vi ste od svog oca đavola”, jer nisu... Prepoznali su Reč, ali Reč nekog drugog dana, ne Reč toga dana.

Ako su i prepoznali Nojevo vreme, to je u redu, to je bilo Nojevo vreme, ali ono ne bi delovalo u Mojsijevo vreme. A Mojsijevo vreme ne bi delovalo u Hristovo vreme. Razumete? Lutherovo vreme neće delovati u Wesleyevo vreme. Wesleyevo vreme neće delovati u pentakostalno vreme. A pentakostanci su učinili isto što su učinili i ostali. Dakle, ko mi je pomogao u proteklim danima? Pitam vas.

124 Kada travka nikne, šta je to? Šta...kada nikne list pšenice. Isus je rekao: „Ako zrno pšenice ne padne u zemlju.” Šta se događa kada zrno pšenice...ili pšenica padne u zemlju? Prvo što nikne je mali listić. Nije nalik zrnu koje je palo. Posmatrajte prirodu. Nije nalik zrnu koje je palo, ali je nosioc Života zrna. Šta je došlo...

Taj nevernik koji je upravo napisao tu poznatu knjigu „Nemi Bog”, rekao je: „Kako je mogao postojati Bog koji je mogao otvoriti Crveno more i tokom hiljadu godina mračnog doba stajati i gledati kako su lavovi proždrali malu decu i ljudi visili na krstovima i ubijani u arenama i tako nešto, a nikad nije ni otvorio Svoja usta?” Vidite, Reč je otkrivenje.

125 Ta pšenica, kada je ta prava pšenica krenula u početku, izneverila je Boga. I na kraju je došla Pšenica, pravi odraz Boga, koji je odražavao Njegovu celu Reč toliko da je On bio Reč. Zatim Mu je Bog dao Nevestu na Pedesetnici, ali ta je Nevesta pala u zemlju tokom mračnog doba, baš kao što je učinila

prava pšenica, pala je. I zašto nije mogla delovati? Jer je bila skrivena pod zemljom, morala je istrunuti pre nego je mogla doneti život.

Ali svojevremeno se pojavio jedan mali sveštenik, po imenu Martin Luther, i po njemu je iznikla jedna Reč Istine. „Pravednik će po veri živeti“, pojavio se list, zatim je usledio još jedan list, Zwingli, a potom se pojavio Calvin i Knox i nadalje.

Prvo, njegov se list promenio, prešao je u metlicu. Dakle, to je izgledalo više nalik zrnu, ali i dalje nije bilo pravo zrno koje je palo u zemlju: došao je Wesley. Od Wesleya je došla Metodistička crkva, od Metodističke crkve došla je Nazarenska, Ujedinjena braća i tako dalje. Šta je ona učinila? Ponovo je pala i donela, izgledalo je sada kao pravo pšenično zrno, pentakost.

126 Sada posmatrajte Isusa u Mateju 24:24: „U poslednjim danima dva će duha biti toliko blizu da bi zavelo same Izabrane da je moguće.“ Dakle, kada se to zrno pšenice pojavi, svaki uzgajivač pšenice zna da ono izgleda u potpunosti kao zrno pšenice. Ali sedite i uzmite ga u svoje ruke, otvorite ga. U njemu nema pšenice, to je ljuska. Ali skroz pozadi pod mikroskopom možete videti mali, sićušni pupoljak, pojavljuje se zrno. I šta tada treba ta ljuska da radi? Treba da zaštiti zrno, vruće sunce bi ga uništilo: štiti zrno dok zrno ne sazri. I potom kada zrno sazri, ljuska se odvaja od njega. Ali jeste li primetili da to zrno koje se tada pojavi mora biti isto takvo zrno koje je palo u zemlju.

127 Nakon Lutherovog probuđenja nastala je organizacija. Nakon Wesleyevog probuđenja nastala je organizacija. Nakon Alexandera Smitha, Johna... Alexandera Smitha, Johna Smitha, svih ostalih, nastala je organizacija. Nakon pentakostalnog pokreta, koji je baš sličan pravoj stvari, ali i od njega je nastala organizacija. Šta je on uradio? Odvojio se.

Imali smo petnaest godina probuđenja, tako nikad nije bilo znano u celoj istoriji. I pazite, u tih petnaest godina probuđenja, koje je pomelo ceo svet, a iz njega se nije podigla nijedna organizacija. Gde je to bilo? (Započeo je pokret Kasne kiše, umro je u svom...odmah, umro je.) Nakon toga nije usledila nijedna organizacija. Zašto? To je samo zrno, ništa više ne može biti. I ljuska se sada odvaja, nema saradnje, niko vas ne želi. Zašto je to tako? Tako mora biti.

128 Zašto je ta crkva uspostavljena tamo? Da To podrži. Gde... Ko bi sarađivao? Što bi baptisti ili prezviterijanci ili luterani podržali kampanju božanskog isceljenja? Sada kada izlazi Istina, šta se događa? Ne ljuska, nego Život izlazi upravo iz ljuske direktno u zrno; pravi, istinski Život. Organizacija ostaje tamo, umire, baš kao što je učinila u svakom dobu, čini isto. Izašli ste iz nje pre pedeset godina i ponovo se vratili pravo u nju! Ali pravi Život sledi zrno, na kraju smo vremena, braćo.

129 Zašto se odvojila? Zato da bi dovela zrno u prisutnost Sina, da bi zrno sazrelo i postalo zlatno zrelim za Gospodara. Zašto se odvojila? Jer to uzrokuje patnju, suze, da se ne izlaže s-u-n-cu, već S-i-n-u, da bi sazrelo u istinsko puno Evanđelje, manifestovalo sve što je Isus Hrist obećao u Bibliji. Danas se podiže Telo među ljudima. I više neće biti organizacija, odlaze pravo u bogatu Laodikeju. Čime je organizacija prosperirala? Milionima dolara i milionima duša.

I zbog čega je došao pastir? Da oslobodi svoju braću iz ropstva. Ja-ja ne znam, Bože, budi sa nama, pomozite nam. Proučavajte Reč! Istražujte Pisma! Po njima mislimo imati Život večni i ona su ta koja svedoče o Istini! Vidite, Bog je dodelio Svoju Reč svakom dobu. To doba uvek...

130 Šta je Isus rekao kada je došao? Rekao je tim ljudima: „Licemeri! Krečite zidove i gradite grobnice prorocima, a vaši su ih očevi stavili unutra. A vi ste sinovi svojih očeva. I dela koja su oni učinili, vi ćete činiti takođe.“ Uvek to ostaje isto, moja braćo.

Ali kada Isus dođe jednog dana, veliki Pastir ovaca od Pedesetnice do Luthera do svih doba, koji su prihvatili Svetlo kako je došlo kroz nosioce (ne prihvatili nosioca, prihvatili Svetlo, razumete, izašli su), On će ih doći otkupiti. Tako sam sretan što znam da On ponovo dolazi. O, hoćete li biti ubrojeni sa Njegovom grupom? Hoćete li biti ubrojeni? Samo je jedan način da se to učini, ne pridruživanjem crkvi, nego rođenjem u Njemu. „Svi koje mi je dao Otac doći će k Meni i niko ne može doći k Meni osim ako ga je pozvao Moj Otac.“ Vidite, to je sve, prihvatiti To. On... To je jedini božićni dar koji ja znam, je Božiji dar koji je On dao svetlu, Svog jedinorođenog Sina. A On je isti juče, danas i zauvek, Reč. Razumete? Verujte Mu u ovom danu, puninu Biblije.

131 Kada tih sedam tajni... Tokom tih sedam crkvenih doba bilo je sedam skrivenih tajni. Pišem knjigu o Tome. I nedavno mi je rekao jedan veliki teolog, rekao je: „Brate Branhame...“ Vidite kako će vas Sotona pokušati izgurati sa puta? Rekao je: „Brate Branhame, znaš šta? Verujem da će ti Gospod otkriti šta treba sledeće učiniti. To je...biće to jedna velika tajna koja je skrivena ispod tih sedam Pečata.“

Rekao sam: „Ne, to nije to, brate.“

Odgovorio je: „Biće to nešto što nije ni napisano u Reči.“

Rekao sam: „Ne! Ne! Zaboravljaš: 'Ko god doda jednu reč ili oduzme jednu Reč.'” Razumete, To je već unutra, ali su reformatori propustili da vide, nisu živeli dovoljno dugo da bi To videli.

I sada su doba završila, upravo smo ovde u Laodikeji. I zapamtite, u laodikejskom dobu On je izvan crkve, kuca, pokušava da se vrati unutra: Eva je izbacila svoga Adama. Bože, pomozite nam. Pođimo izvan tabora da pronađemo Njega. Patimo sa Njim izvan tabora. Pristupimo Mu u Njegovoj smrti, u Njegovoj sahrani i u Njegovom uskrснуću, jer On je isti juče, danas i zauvek.

132 Otpevajmo jedan hvalospev pre nego što odemo. Hoćete li? Ja Ga ljubim. Hoćeš li nam dati intonaciju, sestro? Koliko vas zna taj stari hvalospev? Ja... Ako ste ikad bili na skupovima, meni se sviđa.

Sada samo zatvorimo oči, razmišljajmo o Jahvi. Niko nije bio dostojan, niko to nije mogao učiniti osim Njega. I On je sišao i postao malo dete. Postao je tinejdžer. Postao je tesar, radnik. Postao je Jagnje, postao je žrtva. Pobedonosno je uskrснуo, Jahve. I kao što je Mojsije izvukao svoju ruku iz nedara od svog srca, Bog je izvukao Svoju ruku iz Svojih nedara (Svoju tajnu) Svoga Sina, koji je bio udaren neizlečivom bolešću greha, i ponovo je vratio u nedra te je izvukao i pružio tebi i meni: „Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek.”

Gledajte Ga sada.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim

Jer je On mene prvi ljubio,

I kupio moje spasenje

Na Golgoti.

133 Koliko vas zna da je morao biti pastir, recite: „Amen.” [Zajednica kaže: “Amen.” - urednik] Mora! Zašto pastir? Morao je to biti. Sada dok ponovo pevamo ovaj isti stih, pružimo ruku preko stola. Metodisti, baptisti, luterani, prezviterijanci, katolici i svi koji sede ovde večeras. Rukujte se, recite: „Prijatelju, hodočasniče, tako mi je drago da sam ovde s tobom večeras.” Recite im nešto. Recite: „Neka te Bog blagoslovi”, dok se sada rukujemo jedni sa drugima. Sada dok ponovo pevamo.

Ja...

[Prazno mesto na kaseti. - urednik]

... moje spasenje

Na Golgoti.

Sada zatvorimo oči i podignimo svoje ruke i pevajmo Mu.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim

Jer je On mene prvi ljubio,

I kupio moje spasenje

Na Golgoti.

134 I dakle, Bog je bez obličja. Pa pognimo svoje glave i pevušimo sada kao mala deca, vi ste Božija deca. Ne gledajte na ono što svet može misliti, sada proslavljajte, proslavljajte Hrista. Samo pognite svoje glave i pevušite. [Brat Branham i zajednica pevuše „Ja Ga ljubim” - urednik]

Zar se ne osećate potpuno očišćeni? Baš nekako...nešto vam je upravo uklonilo svaku sumnju i svet? Osećate li se tako? Podignite svoje ruke: „Upravo se osećam potpuno očišćenim. Osećam se drugačije. Osećam se kao da jedem iz Njegovih ruku. Imam...” Kao što je brat svedočio ovde: „Hrana, pastirska hrana, ovčija hrana.” To je Reč.

135 Božije ovce hrane se Njegovom Hranom: „Neće čovek živeti samo o hlebu, nego o svakoj Reči koja izlazi iz usta Božijih.” I to je Ona, Biblija. Mi se hranimo svakom Reči, ne samo nekim Rečima, nego svakom Reči koja izlazi. O, zar vas to ne potiče da Ga ljubite? Misliti da sada imamo večni Život! Ne da ćemo biti, sada smo sinovi Božiji. Ne da ćemo biti, sada! I sedimo zajedno u nebeskim predelima u Hristu Isusu. I velika televizija koja govori o tome da postoji eterski talas koji obznanjuje ljude (osobu koja putuje širom sveta) na-na televizijskom ekranu. Velika Božija Reč, i Duh Sveti uzima Božiju Reč, odražava Isusa Hrista u nebeskim predelima Svojim ovcama da je On isti juče, danas i zauvek. Nije li On predivan? Predivno! Bog vas blagoslovio.

136 Ustanimo sada samo trenutak. Imate li nekoga za blagoslov? Sada zapamtite, tokom Božića proslavljajte Gospoda Isusa. Proslavljajte Njega u sili Njegovog uskrснуća. I ako vam ikad mogu biti od

pomoći (vama, vašem pastoru, vašoj crkvi ili ikome), noć nikada nije previše tamna, kiša nikad ne pada prejako.

Neko veče (ovde je prisutna dama) bio sam toliko zauzet, primio sam bolesne i ostale da... Tamo je bila stara žena od osamdeset nešto godina koja je izgubila razum i imala je...mislila je da ima dete ili tako nešto, poludela je. I Billy me je nazvao iz kancelarije, rekao je: „Tata, možeš li?“

Rekao sam: „Ne mogu sada. Tu su ljudi... Jednostavno ne mogu to uraditi.“

Rekao je: „Tata, možeš li se pomoliti? Reći ću im da se moliš.“

Rekao sam: „Da.“ I toga istog trenutka ona je došla k sebi. Zaspala je, probudila se u normalnom stanju, pojela svu piletinu za večeru, pri zdravom razumu. Pre nekoliko trenutaka jedna je osoba ovde stajala i svedočila o tome.

137 Brat Mack, malopre sam ga video ovde negde u crkvi. On je ovde, jedan od pastora, lokalni pastor. Veoma drag brat, oduvek sam voleo brata Macka od samog početka otkako sam krenuo u službu. I onda sam ga sreo...

I bio sam gore u Britanskoj Kolumbiji i samo bih vam pokazao kako Bog sve izvodi na dobro. Već sam se bio popeo na konja i vraćao u pustaru gde sam doveo Bogu celu grupu Indijanaca, a svi su bili obraćeni i primili Isusa.

I po proroštvu koje je rečeno mladiću Indijancu koji je pre dve godine izgubio svog ponija, rečeno mu je gde ga može naći, koliko će biti daleko i gde će se poni nalaziti. Njegova je majka umirala od srčanog udara. Ona je bila isceljena i spašena. I taj mladić, upravo je prolazio te ga ugledao, i znao je da on...da je njegov konj pronađen upravo onako kako mu je bilo rečeno i sve ostalo.

138 Nijedna Reč koju je Gospod ikad izgovorio... Pitaću bilo koga od vas: „Jeste li ikad čuli da je On išta rekao, da mi je ikad rekao da vam kažem a da se nije baš tačno ispunilo?“ Ako je to tačno, recite: „Amen.“ [Zajednica kaže: „Amen.“ - urednik] Razumete? Razumete? Upravo tako, nikada to nije nijednom izneverilo.

I brat Mack je ležao na samrti i dogodilo se da je njegova supruga nazvala Billya...suprugu moga sina, i rekla je...pitala gde sam ja, ta divna mala dama i...njegova supruga. I ona... I moja snaja je rekla: „On je u severnoj Britanskoj Kolumbiji, na lovačkom izletu.“

I nekako, toga jutra ja-ja-baš nisam mogao jahati toga konja. I tada je Billy rekao: „Mislim da ću još jednom nazvati kući.“ I otišao je gore do pošte da nazove. I ovde su se vratili kada je mali Indijanac stajao tamo, mali...koji je imao ponija i rekao: „Brat Mack leži na samrti i zove vas.“

139 I sišao sam, otišao preko u šumu i kleknuo. Rekao sam: „Dragi Bože, skroz daleko, pet hiljada kilometara na drugom kraju zemlje, u sunčanoj državi Arizoni, u Tucsonu, nalazi se moj brat i leži na samrti. Hoćeš li mu pomoći?“

Samo mi je Nešto progovorilo: „Sve je u redu.“

I neki dan, kada sam došao bratu Macku da razgovaram s njim, pitao sam ga: „U kojem se času to dogodilo?“ Bilo je to upravo u isto vreme kada smo se mi pomolili.

O, On... Nije li On predivan! On je isti juče, danas i zauvek. Tako sam sretan što znam da živim u prisutnosti Kralja.

140 Sada pognimo svoje glave, a ovde je jedan mali dragoceni brat, brat misionar, moj prijatelj, član Skupštine Božije, dragoceni mali brat ovde. Zovem ga: „Creeche.“ Govorio je takve divne stvari. Brate Creechi, ja te tako zovem. Ne znam šta bih rekao, ti si moj brat i saradnik sluga u nevoljama Isusa Hrista u ovom poslednjem danu. Neka te Bog blagoslovi. A mislim da je brat Tony rekao da ćeš otpustiti slušateljstvo u ovom trenutku dok su nam glave pognute. U redu, dođi.

www.messagehub.info

Propovedao
William Marrion Branham
"...u dane glasa..." Otk. 10:7